

โรงแรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต
Chino-Protuguese Hotel, Phuket

ภูมิ ดวงแข
Poom Daongkar

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2559

โรงแรมชิโนโปรตุเกส จังหวัดภูเก็ต
Chino-Protuguese Hotel, Phuket

ภูมิ ดวงแข
Poom Daongkar

วิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2559

หัวขั้ววิทยานิพนธ์   โรงแรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต
ชื่อนักศึกษา   นายภูมิ ดวงแข
หลักสูตร   สถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
ปีการศึกษา   2559
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิติวัฒน์ นงนุช

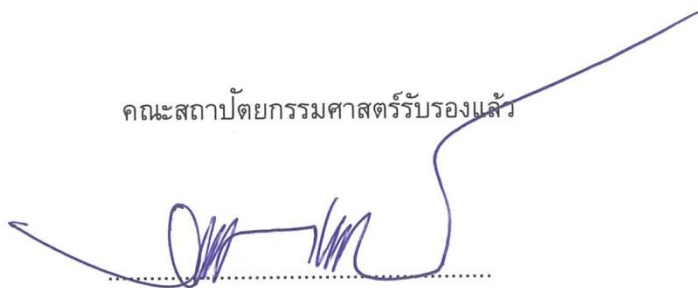
คณะกรรมการดำเนินงานวิทยานิพนธ์

ประธานคณะกรรมการ	
อาจารย์ธีรบูลย์ ฉลองมณีรัตน์	
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	
คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา	คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฐิติวัฒน์ นงนุช	อาจารย์ก่อเกียรติ นิยมมล
อาจารย์ชนกพร ไผทสิทธิกุล	อาจารย์ชวพงศ์ ชำนิประศาสน์
อาจารย์ภาวิณ สุทธินนท์	อาจารย์เลอศักดิ์ นิยมไทย
	อาจารย์สมชาย สีสิตธรรม

โดยคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบและผ่านการสอบแล้ว

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2559

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์รับรองแล้ว

(อาจารย์ธีรบูลย์ ฉลองมณีรัตน์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : โรงแรมชิโนโปรตุกีส จังหวัดภูเก็ต

ชื่อนักศึกษา : ภูมิ ดวงแข

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.จิตติวัฒน์ นงนุช

หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

จังหวัดภูเก็ตถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย พร้อมทั้งยังมี โรงแรมที่พัก พร้อมสรรพในทุกระดับราคาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจังหวัดภูเก็ต ตกเฉลี่ยปีละ 4- 5 ล้านคน อีกทั้งยังเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในด้านตึกเก่าที่มีสถาปัตยกรรมแบบชิโน-โปรตุกีส ที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน จากการเป็นเมืองท่องเที่ยวที่โดดเด่น และความหลากหลายทางธรรมชาติ ทำให้ภูเก็ตมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวในทุกๆปี จึงทำให้เกิดปัญหาความต้องการในเรื่องสถานที่รองรับการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันที่จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น แนวโน้มความต้องการใช้บริการห้องพักจะขยายตัวตาม ส่งผลให้ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ทเติบโตอย่างต่อเนื่องตลอดจนการลงทุน และมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด

ดังที่กล่าวมาจึงได้จัดทำโครงการ City Hotel ขึ้น เป็นโรงแรมชิโนโปรตุกีส มีจำนวนห้องพักทั้งหมด 40 ห้อง และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ร้านค้า ห้องประชุม ห้องอาหาร ห้องจัดเลี้ยง โครงการมีขนาดเนื้อที่ 17,500 ตารางเมตร ตั้งอยู่ในจังหวัดภูเก็ต พื้นที่เป็นลักษณะซอยทาง ตั้งอยู่ที่ ถนนสุรินทร์ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต บริเวณโดยรอบมีสถานที่ ที่สำคัญได้แก่ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต และสำนักงานเทศบาลนครภูเก็ต

แนวคิดในการออกแบบ คือการนำเอารูปแบบผังจีนเข้ามาประยุกต์โดยมีส่วนสำคัญคือการพัฒนาผังและคอร์ทยาร์ดภายใน รูปแบบของผังและคอร์ทยาร์ดภายในแบบจีนใช้เป็นพื้นที่ทำกิจกรรม ส่วนรูปแบบและการตกแต่งอาคาร มีการนำเอาเอกลักษณ์แบบชิโนโปรตุกีส ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในจังหวัดภูเก็ตเข้ามาใช้ในการออกแบบ โดยโครงสร้างอาคารเป็นระบบโครงสร้างเสาและคาน ด้วยการวางผังบวกกับวัสดุที่ใช้ในการตกแต่งจะทำให้เกิดรูปแบบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือในการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ ทั้งในส่วนภาคการศึกษาข้อมูลและภาคออกแบบจากบุคคลและหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบคุณในความเมตตากรุณา ความเสียสละที่มีต่อข้าพเจ้าตลอดเวลาในการศึกษาออกแบบวิทยานิพนธ์ทางสถาปัตยกรรม จนสำเร็จลุล่วง เป็นผลงานวิทยานิพนธ์การออกแบบทางสถาปัตยกรรมที่สมบูรณ์ได้แก่

คณะกรรมการและอาจารย์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตติวัฒน์ นงนุช อาจารย์ที่ปรึกษา
2. อาจารย์ ก่อเกียรติ นิยมมล กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
3. อาจารย์ ชวพงศ์ ชำนิประศาสน์ กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
4. อาจารย์ เลอศักดิ์ นิยมไทย กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์
5. อาจารย์ สมชาย ลีลิขิตธรรม กรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

กลุ่มผู้ช่วยทำงาน

- 1.นางสาวธัญชนก ชีริกิรุ่งเรือง
- 2.นายพรพล เหลี่ยมแก้ว
- 3.นายชัชวาลย์ วงษาารี
- 4.นายณัฐพงศ์ สุขใส
- 5.นายพีระวัฒน์ มีคำ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญ(ต่อ).....	ช
สารบัญ(ต่อ).....	ช
สารบัญ(ต่อ).....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3 องค์ประกอบหลักของ.....	1
1.3.1 องค์ประกอบหลัก.....	2
1.3.2 องค์ประกอบรอง.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์.....	2
1.5 วิธีการศึกษา.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษาโครงการ.....	3
บทที่ 2 การศึกษาแนวทางและความเป็นไปได้โครงการ	
2.1 ข้อมูลทางด้านสังคม.....	4
2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของภาคใต้.....	4
2.1.2 ข้อมูลสถิติของจังหวัดภูเก็ต.....	6
2.1.3 ข้อมูลทางด้านสังคมของอำเภอเมืองภูเก็ต.....	7
2.1.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในอำเภอเมืองภูเก็ต.....	9
2.2 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ.....	10
2.2.1 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ.....	10
2.2.2 แผนบูรณาการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต.....	11
2.2.3 นโยบายการท่องเที่ยวภาคใต้.....	12

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
2.3 ข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม.....	12
2.3.1 ภูมิประเทศและภูมิอากาศ.....	13
2.3.2 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	14
2.3.3 แผนการพัฒนาทางหลวงในอนาคต.....	17
2.3.4 แผนการพัฒนาระบบรถไฟในอนาคต.....	17
2.3.5 ทางน้ำ เส้นทางน้ำที่สำคัญของภาค.....	18
2.3.6 ทางอากาศ	18
2.4 ข้อมูลกรณีศึกษาทางสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องหัวข้อโครงการ.....	19
2.5 ข้อมูลสนับสนุนต่างๆกฎระเบียบข้อบังคับกฎหมายฯ.....	24
2.5.1 ทฤษฎีการออกแบบ.....	24
2.5.2 กฎระเบียบข้อบังคับกฎหมาย ฯ.....	26
 บทที่ 3 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของโครงการ	
3.1 การวิเคราะห์ทำเลและที่ตั้ง.....	30
3.1.1 การเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ.....	30
3.1.2 การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ.....	31
3.1.3 เปรียบเทียบศักยภาพแต่ละจังหวัดของภาคใต้.....	32
3.1.4 เปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต.....	33
3.1.5 เปรียบเทียบศักยภาพแต่ละอำเภอของที่ตั้งโครงการ.....	34
3.1.6 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ.....	35
3.1.7 พิจารณาทำเลที่ตั้งโครงการ.....	37
3.1.8 การเปรียบเทียบทำเลที่ตั้งโครงการ.....	41
3.2 การวิเคราะห์สภาพภูมิอากาศ.....	42
3.3 การวิเคราะห์สภาพพื้นที่.....	43
3.4 การวิเคราะห์สภาพบริบท.....	44
3.5 การวิเคราะห์สภาพเงื่อนไขอาคาร.....	45
3.6 วิเคราะห์เจ้าของและผู้ใช้โครงการ.....	47
3.6.1 ข้อมูลเจ้าของโครงการ.....	47
3.6.2 จำนวนนักท่องเที่ยว.....	47
3.6.3 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ.....	48
3.6.4 วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยโครงการ.....	50

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การวิเคราะห์เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ

4.1 ลักษณะเนื้อที่ว่าง (Space).....	55
4.1.1 มาตรฐานการออกแบบห้องพัก.....	55
4.2 การได้ยิน (Audibility).....	56
4.2.1 ลักษณะพฤติกรรม (Behaviorn Setting).....	56
4.3 การจัดทางสัญจร (Circulation).....	57
4.3.1 วัตถุประสงค์ของการจัดการทางสัญจร.....	57
4.4 ความสุขสบาย (Comfort).....	59
4.4.1 วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ความสุขสบาย.....	59
4.5 ความชัดเจน (Legibility).....	60
4.6 ความสะดวก (Convenience).....	61
4.7 ความสอดคล้องกับเศรษฐกิจ (Economy).....	62
4.7.1 วิธีสร้างความสง่างาม (Elegant Means).....	62
4.8 ความยืดหยุ่น (Flexibility).....	62
4.9 ภาพลักษณ์ (Image).....	63
4.9.1 เอกลักษณ์ (Identity).....	63
4.10 การสร้างพื้นที่ส่วนบุคคล (Personalization).....	64
4.11 การรักษาความปลอดภัย (Security).....	65
4.12 Zoning.....	65
4.13 การมองเห็น (Visibility).....	66

บทที่ 5 บทสรุป

5.1 สรุปที่ว่างเพื่อการใช้สอยของโครงการ.....	69
5.2 สรุปแผนภาพระบบการจัดความสัมพันธ์ต่างๆ.....	69
5.2.1 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของที่ว่างใช้สอย.....	69

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

5.2.2 ระบบทางสัญจร (Circulation).....	72
5.3 สรุปแนวความคิดในการออกแบบโครงการ.....	73
5.3.1 สรุปแนวความคิดในการออกแบบวางผังบนที่ดิน	73
5.4 กระบวนการดำเนินงานออกแบบ (Design process).....	75
5.4.1 วัตถุประสงค์ของการมีกระบวนการในการดำเนินงาน.....	75
5.4.2 Chart concept	76
5.4.3 Decorating style.....	76
5.5 ผลงานการออกแบบ.....	77
ภาพที่ 5.6 แสดงผัง Layout.....	77
ภาพที่ 5.7 แสดงรูปแบบ Type room.....	77
ภาพที่ 5.8 แสดงผังพื้นที่ของโครงการและผังชั้น1.....	78
ภาพที่ 5.9 แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ของโครงการ.....	79
ภาพที่ 5.10 แสดงรูปด้าน 1.....	80
ภาพที่ 5.11 แสดงรูปด้าน 2.....	80
ภาพที่ 5.12 แสดงรูปด้าน 3.....	80
ภาพที่ 5.13 แสดงรูปด้าน 4.....	80
ภาพที่ 5.14 แสดงรูปตัด 1-3.....	81
ภาพที่ 5.15 แสดงรูปตัด 4-6.....	82
ภาพที่ 5.16 แสดงรูป Perspective.....	83
ภาพที่ 5.17 แสดงรูป Perspective.....	83
ภาพที่ 5.18 แสดงรูป Perspective.....	83
ภาพที่ 5.19 แสดงรูป Indoor Perspective.....	84
ภาพที่ 5.20 แสดงรูป Indoor Perspective.....	84

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

การท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศไทยได้พยายามใช้การท่องเที่ยวเป็นแผนการสำหรับพัฒนาท้องถิ่น จากการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตทำให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น จึงเกิดการใช้ทรัพยากรที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้นความต้องการทางที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ภูเก็ตมีผลที่ได้รับในพื้นที่ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมการเมืองและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ ก็เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ภูเก็ตนับเป็นจังหวัดหนึ่งของภาคใต้ที่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์และหลากหลาย ทั้ง ทะเล ภูเขา ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิตอันควรค่าแก่การเรียนรู้ และสัมผัสของผู้มาเยือน แต่บรรยากาศการท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรมจังหวัดไม่คึกคักมากนัก หากมีการพัฒนาคุณภาพ และพัฒนาให้เกิดมูลค่าเพิ่มของสถานที่ท่องเที่ยวโดยใช้การ ดึงเอกลักษณ์ภูมิประเทศ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เอกลักษณ์รูปแบบด้านสถาปัตยกรรม และต้องพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ระบบบริการ และการจัดการทรัพยากร การเตรียมความพร้อมในการรองรับและการวางแผนจัดการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับทรัพยากรและวิถีพื้นเมืองจะช่วยให้การจัดการท่องเที่ยวดำเนินไปบนพื้นฐานการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันเป็นทุนของพื้นที่และการเสริมสร้างความเข้มแข็งและความภาคภูมิใจในทรัพยากรวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของจังหวัดภูเก็ต

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อออกแบบอาคารที่มีลักษณะพื้นถิ่นเดิมเพื่อส่งเสริมคุณค่าวัฒนธรรมเดิมให้สืบทอดต่อไปในอนาคตและนำไปใช้กับโครงการ
2. เพื่อออกแบบสถาปัตยกรรมภายนอกและภายในให้สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมโดยรอบ
3. เพื่อศึกษากิจกรรมของผู้ใช้งานกับพื้นที่โครงการและชุมชน
4. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของที่ตั้งโครงการกับสิ่งแวดล้อม
5. เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการโดยให้ชุมชนโดยรอบมีส่วนร่วม

1.3 องค์ประกอบของโครงการ

โครงการรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ตเป็นโครงการที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ที่มีความสำคัญในบริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งของโครงการจะได้รับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางการท่องเที่ยวต่าง ๆ จากทางโครงการโดยมีองค์ประกอบดังนี้

1.3.1 องค์ประกอบหลัก

FRONT OF THE HOUSE (บริการส่วนหน้าโรงแรม)

ส่วนบริการสาธารณะ

ส่วนห้องพัก

ส่วนพื้นที่กิจกรรม

ส่วนพื้นที่เช่า

ส่วนอาหารและเครื่องดื่ม

ส่วนจอดรถ

1.3.2 องค์ประกอบรอง

BACK OF HOUSE (บริการส่วนหลังโรงแรม)

ส่วนสำนักงาน

ส่วนบริการ (จัดการห้องผ้า, ห้องปฐมพยาบาล)

ส่วนซ่อมบำรุง

1.4 ขอบเขตของการศึกษาวิทยานิพนธ์

1. ศึกษากิจกรรมภายในโครงการ กิจกรรมที่ไม่เร่งรีบและไม่มีความเสี่ยง
2. ศึกษาหลักการออกแบบสถาปัตยกรรมที่มีสภาวะน่าสบาย
  - ศึกษาปัจจัยภูมิประเทศ แต่ละภูมิภาคมีลักษณะแตกต่างกันส่งผลให้ลักษณะสถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัยแตกต่างกันด้วย
  - ศึกษาปัจจัยภูมิอากาศ ปริมาณแสงอาทิตย์ อุณหภูมิความชื้นสัมพัทธ์ ปริมาณน้ำฝน การตกของฝน ลม
3. ศึกษาวัสดุและรูปแบบของอาคาร
  - ศึกษารายละเอียดวัสดุรูปแบบทางสถาปัตยกรรม
4. การศึกษาเกี่ยวกับที่ตั้ง ของโครงการ
  - การศึกษาข้อมูลพื้นฐานของสถานที่ตั้งโครงการ เช่น ปัจจัยทางกายภาพ ปัจจัยทางด้านสังคมวัฒนธรรม
  - ศึกษาหลักการในการเลือกทำเลที่ตั้ง โครงการที่เหมาะสม โดยมีการเปรียบเทียบความเหมาะสมตามเกณฑ์ต่างๆที่ใช้ได้ในการประเมิน

1.5 วิธีการศึกษา

- 1.5.1 การศึกษาข้อมูลและทฤษฎีทางสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบโครงการ
- 1.5.2 การนำกระบวนการทางวัฒนธรรมในพื้นที่มาปรับใช้กับโครงการ
- 1.5.3 การสำรวจและเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ด้าน สังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบโครงการ
- 1.5.4 การนำกระบวนการของการศึกษาโครงการ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดมาสร้างโปรแกรมการออกแบบสถาปัตยกรรมในโครงการ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการศึกษาโครงการ

- 1.6.1 ได้รับความรู้เกี่ยวกับประเภทอาคารรีสอร์ทเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
- 1.6.2 ได้เข้าใจถึงกระบวนการเก็บข้อมูล เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ นำไปสู่การออกแบบสถาปัตยกรรมแบบชิโนโปตุกีส
- 1.6.3 ได้เข้าใจองค์ประกอบหลัก-องค์ประกอบรอง และการนำไปใช้ภายในโครงการของอาคารประเภทรีสอร์ท
- 1.6.4 สามารถออกแบบอาคารให้เหมาะกับลักษณะภูมิประเทศ รวมไปถึงการเลือกใช้โครงสร้าง ระบบอาคาร และการใช้วัสดุที่เหมาะสมแก่โครงการ สภาพที่ตั้ง โดยรอบ

บทที่ 2

การศึกษาแนวทางและความเป็นไปได้โครงการ

จากการศึกษาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลทางด้านสังคมพบว่าสถิติต่างๆรวมถึงแนวโน้ม
นักท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น โดยมีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ข้อมูลด้านสังคม

- ข้อมูลพื้นฐานของภาคใต้
- ข้อมูลสถิติของจังหวัดภูเก็ต
- ข้อมูลทางด้านสังคมของอำเภอเมืองภูเก็ต
- ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในอำเภอเมืองภูเก็ต

2.1.1 ข้อมูลพื้นฐานของภาคใต้

เศรษฐกิจของภาคใต้

ผลิตภัณฑ์และรายได้เฉลี่ยตัวเลขผลิตภัณฑ์ภาคใต้ปี 2538 (ราคาคงที่ ปี 2531) เท่ากับ 249,250.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.4 ของผลิตภัณฑ์ทั้งประเทศ โดยภาคเกษตรมีสัดส่วนร้อยละ 39.3 ของผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) ซึ่งประกอบด้วย สาขาย่อยได้แก่ สาขาพืชผลร้อยละ 21.0 สาขาประมงร้อยละ 11.2 สาขาปศุสัตว์ ร้อยละ 1.7 สาขาป่าไม้ร้อยละ 1.1 สาขาบริการทางการเกษตรร้อยละ 0.1 และสาขาการแปรรูปสินค้าเกษตรอย่างง่ายร้อยละ 4.2 รองลงมาคือ ภาคการค้าและภาคบริการ มีสัดส่วนร้อยละ 15.4 และร้อยละ 10.4 ตามลำดับ ในช่วงปี 2533-2538 เศรษฐกิจภาคใต้ขยายตัวในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 7 ต่อปี โดยปี 2537 ขยายตัวในอัตราสูงสุดร้อยละ 10.5 เนื่องจากการผลิตในภาคเกษตรซึ่งเป็นสาขาการผลิตหลักของภาคขยายตัวในอัตราสูงมากถึงร้อยละ 11.9 และการผลิตในภาคนอกเกษตรขยายตัวร้อยละ 9.9 ซึ่งเป็นผลมาจากสาขาก่อสร้างขยายตัวมากถึงร้อยละ 29.9 และสาขาร้านอาหาร ประกันภัย และธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2 จังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวสูงได้แก่ จังหวัดปัตตานี สงขลา และสุราษฎร์ธานี ขยายตัวในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 11.6, 8.9 และ 8.2 ตามลำดับ ส่วนจังหวัดนราธิวาสมีอัตราขยายตัวต่ำสุดเพียงร้อยละ 3.7 รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรในภาคใต้ปี 2538 เท่ากับ 47,947 บาทต่อปี สูงกว่าภาคเหนือและภาคอีสาน ซึ่งรายได้เฉลี่ยต่อหัวเท่ากับ 34,565 บาท และ 24,331 บาท ตามลำดับจังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงสุดในภาค คือ 143,949 บาท รองลงมาได้แก่จังหวัดระนอง 84,882 บาท และพังงา 62,596 บาท ส่วนจังหวัดพัทลุงมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำสุดในภาคเท่ากับ 29,740 บาท

ภูมิศาสตร์ของภาคใต้

ลักษณะทางกายภาพภาคใต้มีพื้นที่ประมาณ 70,715 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 14 จังหวัด แบ่งออกเป็น

- ภาคใต้ฝั่งตะวันออก ได้แก่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

- ภาคใต้ฝั่งตะวันตก ได้แก่ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง สตูล

ขอบเขตและที่ตั้ง

ทิศเหนือ มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดินแดนที่อยู่เหนือสุดของภาคคือ อำเภอประทิว จังหวัดชุมพร

ทิศตะวันออก มีพื้นที่ติดต่อกับอ่าวไทย ดินแดนที่อยู่ตะวันออกสุดของภาคคือ อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส

ทิศตะวันตก มีพื้นที่ติดต่อกับมหาสมุทรอินเดีย ดินแดนที่อยู่ตะวันตกสุดของภาคคือ อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

ทิศใต้ มีพื้นที่ติดกับประเทศมาเลเซียที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ภาคใต้มีลักษณะภูมิประเทศเป็นคาบสมุทร เป็นแหล่งปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และกาแฟ เป็นต้น และมีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทย ภาคใต้มีศักยภาพด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น ภูเก็ตได้ชื่อว่า “ไข่มุกอันดามัน” อุทยานแห่งชาติตะรุเตาได้ชื่อว่า “มรดกเอเชีย” และมีสะพานที่ยาวที่สุดของประเทศไทย คือ สะพานติณสูลานนท์

2.1.2 ข้อมูลสถิติของจังหวัดภูเก็ต

2.1.2.1 ข้อมูลนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 2.1 สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวภาคใต้

	จำนวนนักท่องเที่ยวจำนวนยกต่อจังหวัด (หมื่นคน)					รายได้จากธุรกิจท่องเที่ยวจำนวนยกต่อจังหวัด (ล้านบาท)					
	2555		2556		QOQ	2555		2556		QOQ	2557*
	Q4	Q3	Q4	(%)	Q1†	Q4	Q3	Q4	(%)	Q1†	
ควมปี											
- ไทย	307	355	246	-30.7	239	6,960	6,437	5,799	-9.9	5,617	
- ต่างชาติ	406	439	326	-25.7	316	11,173	6,177	9,309	50.7	9,018	
- รวม	713	795	573	-28.0	555	18,133	12,614	15,108	19.8	14,635	
สงขลา											
- ไทย	561	776	451	-41.9	437	3,999	8,158	3,331	-59.2	3,227	
- ต่างชาติ	241	192	194	1.0	188	2,657	2,002	2,214	10.6	2,145	
- รวม	803	968	645	-33.4	624	6,656	10,160	5,545	-45.4	5,372	
ภูเก็ต											
- ไทย	820	791	659	-16.7	638	9,815	8,262	8,178	-1.0	7,922	
- ต่างชาติ	1,785	1,709	1,434	-16.1	1,389	70,700	25,169	58,905	134.0	57,061	
- รวม	2,605	2,500	2,092	-16.3	2,027	80,516	33,431	67,082	100.7	64,983	
สุราษฎร์ธานี											
- ไทย	247	493	199	-59.7	192	2,142	3,267	1,785	-45.4	1,729	
- ต่างชาติ	411	614	330	-46.2	320	5,921	7,994	4,933	-38.3	4,779	
- รวม	658	1,107	529	-52.2	512	8,063	11,261	6,718	-40.3	6,508	
จังหวัดอื่นๆ											
- ไทย	1,364	1,821	1,096	-39.8	1,061	7,291	10,236	6,074	-40.7	5,884	
- ต่างชาติ	402	382	323	-15.5	313	4,692	3,246	3,909	20.4	3,787	
- รวม	1,766	2,203	1,418	-35.6	1,374	11,982	13,483	9,983	-26.0	9,671	
รวม											
- ไทย	3,299	4,336	2,650	-37.4	2,567	30,207	36,360	25,167	-30.8	24,379	
- ต่างชาติ	3,246	3,337	2,607	-21.9	2,525	96,144	44,889	79,270	77.8	76,789	
- รวม	6,545	7,673	5,257	-30.6	5,092	126,350	80,949	104,437	29.0	101,168	

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปี2557

2.1.2.2 ข้อมูลประชากรของภาคใต้

ตารางที่ 2.2 สถิติประชากรของภาคใต้

ภาคใต้	จำนวนเฝ้าปี (ตร.กม.)	จำนวนประชากรปี 56 (คน)	ความหนาแน่นประชากรปี 56 (คน/ตร.กม.)	
			ปี 56	ปี 57
ภูเก็ต	543	379,027	698	644
ปัตตานี	1,640	878,838	536	505
สงขลา	7,394	1,389,890	188	173
นราธิวาส	4,475	796,145	178	160
ยะลา	9,043	1,541,843	170	155
พัทลุง	3,474	518,021	149	138
สตูล	4,281	837,043	195	172
สุราษฎร์ธานี	14,779	1,059,793	72	66
กระบี่	4,591	506,338	110	101
ตรัง	4,709	450,890	96	89
ชุมพร	6,080	468,294	77	72
สุราษฎร์ธานี	12,890	1,031,812	80	76
สงขลา	4,471	259,480	58	53
รวม	5,532	474,776	86	80

ที่มา : ข้อมูลปี 56 จากสำนักงานทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง
ข้อมูลปี 57 จากสำนักงานทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง

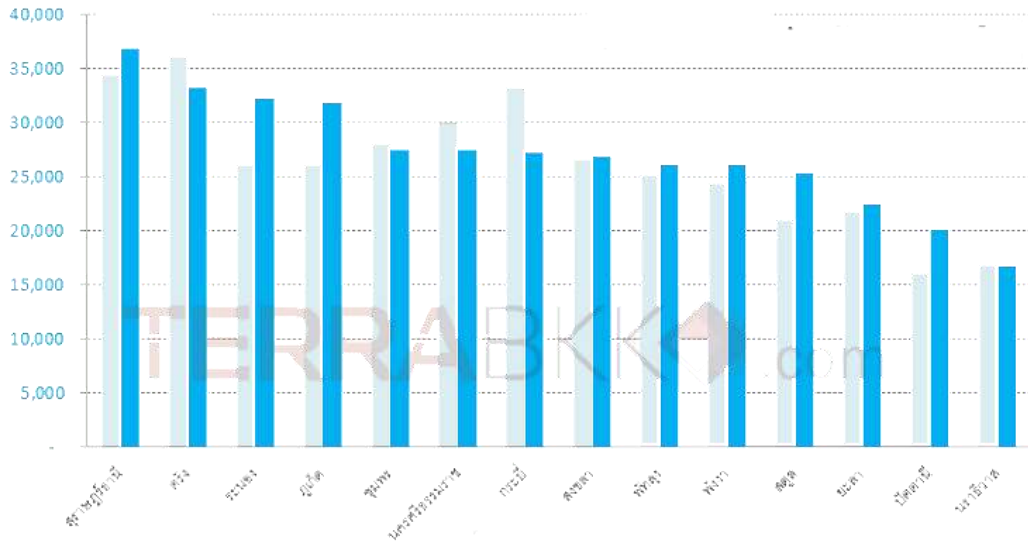
ที่มา : ขนาดพื้นที่จังหวัด จากสำนักนโยบาย และแผนกระทรวงพลังงาน

จำนวนประชากร จากสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ปี2556

2.1.2.3 ข้อมูลพื้นที่ของภาคใต้

ตารางที่ 2.3 แสดงสถิติพื้นที่ของภาคใต้

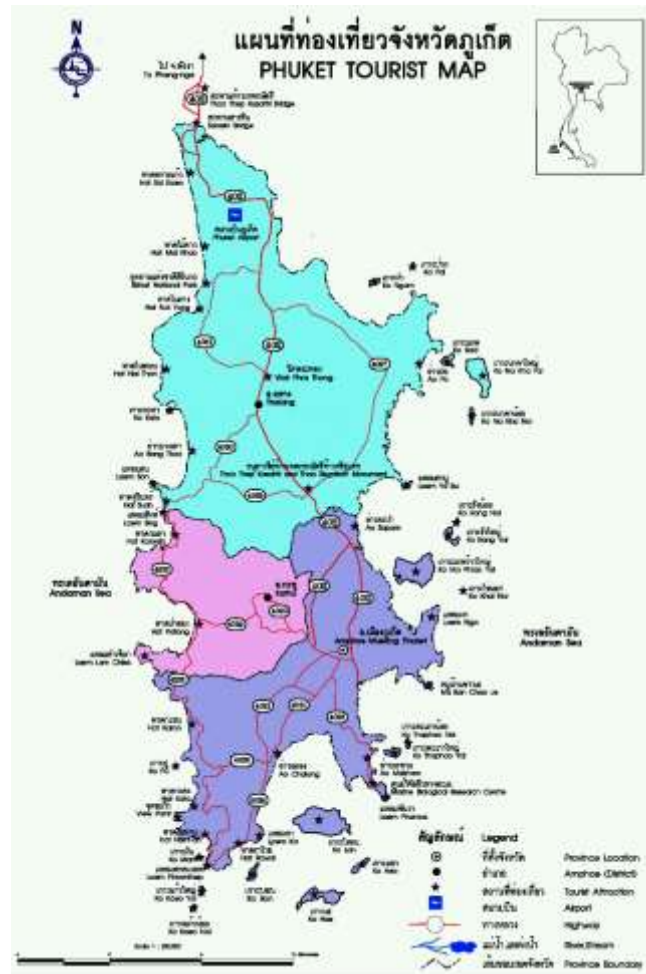
ที่มา :สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี2554-2556

2.1.3 ข้อมูลทางด้านสังคมของอำเภอเมืองภูเก็ต

อำเภอเมืองภูเก็ตที่ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดภูเก็ต แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 ตำบล 44 หมู่บ้าน ประกอบไปด้วย

1.ตำบลตลาดใหญ่	1 หมู่บ้าน
2.ตำบลตลาดเหนือ	1 หมู่บ้าน
3.ตำบลเกาะแก้ว	7 หมู่บ้าน
4.ตำบลรัษฎา	7 หมู่บ้าน
5.ตำบลวิชิต	9 หมู่บ้าน
6.ตำบลฉลอง	10 หมู่บ้าน
7.ตำบลราไวย์	7 หมู่บ้าน
8.ตำบลกะรน	4 หมู่บ้าน

อำเภอเมืองภูเก็ตเป็นอำเภอที่มีขนาดพื้นที่ 224.0 ตร.กม ประชากรจะตั้งบ้านเรือนอยู่เป็นกลุ่มๆ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจจังหวัดภูเก็ตพบว่าประชากรส่วนใหญ่ของภูเก็ตประมาณร้อยละ 24 ของจำนวนแรงงานทั้งหมดทำงานในภาคธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร รองลงมาร้อยละ 19 ทำงานเกี่ยวกับการขายปลีก และประมาณร้อยละ 5-10 เท่านั้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างการจ้างงานของประเทศที่ประชากรส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงแบ่งพื้นที่แต่ละอำเภอในจังหวัดภูเก็ต

2.1.3.1 ข้อมูลทางด้านกายภาพของอำเภอเมืองภูเก็ต

ที่ตั้งและอาณาเขต

ทิศเหนือ เขตอำเภอกลางติดต่อกับจังหวัดพังงา เขตอำเภอตะกั่วทุ่ง มีช่อง แคมปากพระเชื่อมต่อแผ่นดินใหญ่ด้วยสะพานสารสิน และสะพานท้าวเทพกระษัตรี

ทิศใต้ เขตอำเภอเมืองภูเก็ต จดกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก เขตอำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกลางจดอ่าวพังงา ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันตก เขตอำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกลางและอำเภอกะทู้ จดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดภูเก็ต

ภูเก็ต มีรูปร่างเป็นเกาะเรียวยาวจากเหนือไปใต้ มีเกาะบริวารน้อยใหญ่ล้อมรอบพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ 70 เป็นที่ราบสูงหรือภูเขา มีเทือกเขาทอดยาวในแนวเหนือใต้ ยอดเขาที่สูงที่สุดคือยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร เป็นแนวกำบังลมและฝน ทำให้ภูเก็ตปลอดภัยจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และพื้นที่ประมาณร้อยละ 30 เป็นที่ราบแถบเชิงเขาและชายฝั่งทะเลอยู่บริเวณตอนกลางและตะวันออกของเกาะ โดยพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกมีสภาพเป็นหาดโคลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทรายที่สวยงาม และบริเวณที่เป็นที่ราบตัดจากภูเขาลงมา มีสภาพพื้นที่เป็นที่ดอนลักษณะลูกคลื่นลอนลาด และต่อจากบริเวณนี้จะเป็นพื้นที่ที่มีการตั้งถิ่นฐานของชุมชนที่สำคัญ คือ เทศบาลนครภูเก็ต ชุมชนฉลอง ชุมชนราไวย์ และชุมชนเกาะแก้วเป็นต้น

2.1.3.2 การคมนาคมที่สามารถเข้าถึง Site ในอำเภอเมืองภูเก็ต

- การคมนาคมโดยรถยนต์ส่วนตัว
- การคมนาคมโดยรถสองแถว
- การคมนาคมโดยรถตุ๊กตุ๊ก
- การคมนาคมโดยรถแท็กซี่มิเตอร์
- การคมนาคมโดยรถมอเตอร์ไซค์รับจ้าง
- การคมนาคมโดยรถเช่า

2.1.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจโรงแรมในอำเภอเมืองภูเก็ต

2.1.4.1 จำนวนโรงแรมและห้องพัก ของอำเภอเมืองภูเก็ตมีจำนวน 184 แห่ง

2.1.4.2 ธุรกิจหลักในอำเภอเมืองภูเก็ตมาจาก ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจบริษัทท่องเที่ยว รองลงมาได้จากการค้าส่งและค้าปลีก

2.1.4.3 ธุรกิจโรงแรมในอำเภอเมืองภูเก็ตโดยส่วนใหญ่จะเป็นโรงแรมระดับกลาง และชั้นประหยัด ที่เป็นเครือข่ายกับโรงแรมขนาดใหญ่

2.2 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ

เมื่อได้มีการเลิกทำเหมืองแร่ดีบุก ซึ่งเป็นรายได้หลักของจังหวัดภูเก็ตในขณะนั้น นับตั้งแต่นั้นมา ตั้งแต่ช่วงต้นปี พ.ศ. 2523 ที่ผ่านมา รายได้หลักของจังหวัดภูเก็ตมาจากธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นทุกปี ในช่วงที่ผ่านมาจังหวัดภูเก็ตมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศปีละประมาณ 4-5 ล้านคน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจโรงแรม ร้านอาหารบริษัทท่องเที่ยว และร้านขายของที่ระลึก การท่องเที่ยวไม่ได้เป็นแค่เพียงธุรกิจเดียวเท่านั้นรายได้รองลงมาได้จากการค้าส่งและค้าปลีกนอกจากนี้ยังมีคนจำนวนมากที่ยังคงทำการเกษตร และครอบครัวไปยังพื้นที่ส่วนใหญ่ของเกาะที่อยู่ไกลออกไปพีชพันธุ์หลักๆ ได้แก่ ยางพารา มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ และสับปะรด สำหรับฟาร์มเลี้ยงกุ้ง ส่วนใหญ่อยู่ทางชายฝั่งตะวันออกและใต้ของจังหวัด ส่วนฟาร์มเลี้ยงหอยมุกก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ในส่วนท่าเรือประมงของภูเก็ต มีการทำประมงกันตลอดทั้งวัน และมีการแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำซึ่งใช้ปลาส่วนใหญ่ซึ่งสิ่งต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างรายได้ให้กับเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการจ้างงาน เกิดเป็นโครงการสาธารณูปโภค อาคารสำนักงาน โรงแรม และโครงการบ้านจัดสรรกว่าร้อยคูหา รวมไปถึงบ้านเดี่ยว อพาร์ทเมนท์ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ

2.2.1 แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

2.2.1.1 โครงสร้างการตลาดและแนวโน้มการท่องเที่ยวโลก

การเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization : UNWTO) ได้พยากรณ์ว่าเมื่อถึงปีพ.ศ.2563 จะมีนักท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศจำนวน 1,600 ล้านคน ภูมิภาคที่มีแนวโน้มเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม คือ ภูมิภาคเอเชีย ตะวันออก และแปซิฟิก และกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นจุดหมายการท่องเที่ยว แห่งใหม่ที่มีผู้นิยมเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีนักท่องเที่ยวเป็น 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยว ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก

2.2.1.2 การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

กระแสความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมดั้งเดิมกำลังได้รับความนิยมนักท่องเที่ยว และมีแนวโน้มมากขึ้น แนวคิดการพัฒนา อย่างยั่งยืนได้ถูกเปลี่ยนถ่ายเข้าสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโดยรวมอย่างเป็นลำดับ และกำลังปรับเปลี่ยนสภาพไปสู่การจัดการที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของธรรมชาติชุมชน ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน และมุ่งเน้นสิ่งแวดล้อมและฐานทรัพยากร ของพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นสำคัญดังนั้น จึงเป็นโอกาสในการสร้างเอกลักษณ์และตราสัญลักษณ์สินค้า ทางการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและธรรมชาติของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในระดับสากล

2.2.1.3 นักท่องเที่ยวไทยมีแนวโน้มเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น โดยรัฐบาลได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวในประเทศอย่างจริงจังในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทั้งนี้คาดว่า ในปี 2553 จะมีการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยจำนวนประมาณ 88 ล้านคน/ครั้ง และก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศประมาณ 413,000 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2543 ที่มีนักท่องเที่ยวเพียง 59.74 คนต่อครั้ง การท่องเที่ยวภายในประเทศมีส่วนกระจายรายได้สู่พื้นที่ต่างๆทั่วประเทศโดยแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต พัทยา ระยอง และกาญจนบุรี

2.2.1.4 ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

ประเทศไทยมีความได้เปรียบด้านการท่องเที่ยว มีทรัพยากรพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวหลากหลายกระจายอยู่ในทุกจังหวัด และมีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งมีความสวยงามติดระดับโลก มีเอกลักษณ์ต่างจากภูมิภาคอื่น ซึ่งสามารถ พัฒนาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมถึงอุตสาหกรรมที่สนับสนุนเชื่อมโยง และยังมีแหล่งท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะพัฒนาอีกจำนวนมากเมื่อพิจารณาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย กับประเทศในทวีปเอเชีย โดยพิจารณาจากแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง นักท่องเที่ยวรู้จักกันดีจะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวรู้จักแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ประมาณ 100 แห่ง โดยแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่นักท่องเที่ยวรู้จักมากที่สุดโดยมีคู่แข่ง คือ อินเดียและอินโดนีเซียแหล่งช้อปปิ้งมีคู่แข่งสำคัญ คือ จีน ญี่ปุ่น และฮ่องกง

2.2.2 แผนบูรณาการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต โดยแบ่งโครงการออกเป็น 3 ประเด็น ประกอบด้วย 1.แหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีมาตรฐานระดับโลก จำนวน 15 โครงการ 2.สร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยวและประชาชน จำนวน 4 โครงการ 3.ปรับองค์กรให้รองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล จำนวน 5โครงการ รวมโครงการทั้งหมด 24 โครงการ และค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ อีกจำนวน 1 โครงการ รวมงบประมาณทั้งสิ้น 163,502,800 บาท ทั้งนี้ มีการชี้แจง นโยบาย หลักเกณฑ์ พร้อมวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (2557 – 2560) ฉบับทบทวนใหม่ รอบปี 2560 และมีการเปลี่ยนหน่วยงานดำเนินโครงการจัดสร้างปะการังเทียมเพื่อการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและวิถีชีวิตของประชาชนจังหวัดภูเก็ต ที่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการจังหวัดประจำปีงบประมาณ 2559 นอกจากนี้ได้มีการ พร้อมทั้งพิจารณารับรองแผนพัฒนาจังหวัดภูเก็ต 4 ปี ฉบับทบทวนใหม่ รอบปี 2560 และแผนปฏิบัติการจังหวัดประจำปีงบประมาณ 2560 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตให้มีศักยภาพที่ดียิ่งขึ้นและยกระดับคุณภาพในด้านการท่องเที่ยวระดับนานาชาติต่อไป

ยุทธศาสตร์พัฒนา

- 2.2.2.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ศูนย์การท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก
- 2.2.2.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 คุณภาพชีวิตที่ดีมีเอกลักษณ์วัฒนธรรม
- 2.2.2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาที่ยั่งยืน
- 2.2.2.4 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

2.2.3 นโยบายการท่องเที่ยวภาคใต้

นโยบายของรัฐที่ส่งผลต่อภาคใต้ของไทย ทั้งในแง่ของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนทิศทางการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด กลุ่มจังหวัด ท้องถิ่นและชุมชนในภาคใต้ดังนี้

2.3 ข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาข้อมูลทางด้านสิ่งแวดล้อมพบว่าปัจจุบันมีนโยบายเกิดขึ้นทำให้เกิดการคมนาคมหลายรูปแบบ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีองค์ประกอบดังนี้

- ภูมิประเทศและภูมิอากาศ
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- แผนการพัฒนาทางหลวงในอนาคต
- แผนการพัฒนาระบบไฟฟ้าในอนาคต
- ทางอากาศ

2.3.1 ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ประกอบด้วยพื้นที่ประมาณ 1.75 ล้านไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นที่ราบสูงหรือภูเขา มีเทือกเขาทอดยาวในแนวเหนือใต้ ยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอเกาะกู่ และพื้นที่ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 30 เป็นที่ราบแถบเชิงเขาและชายฝั่งทะเลอยู่บริเวณตอนกลางและตอนใต้ของเกาะ อีกทั้งในภูเก็ตรวมมีคลองซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ได้แก่ คลองบางใหญ่, คลองท่าจีน, คลองท่าเรือ และคลองบางโรง

ภูเก็ตเป็นเกาะขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางประมาณ 862 กิโลเมตร เป็นเกาะเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีสถานะเป็นจังหวัด และยังเป็นสำนักงานใหญ่ประจำภูมิภาคอีกด้วย คำว่า ภูเก็ต มาจาก "ภูเก็จ" ซึ่งมีความหมายว่า ภูเขาแก้ว ถือเป็นจังหวัดที่มีอารยธรรมและประวัติศาสตร์อันยาวนานที่น่าสนใจ

ภูเก็ต ได้ชื่อว่าเป็น ดินแดนแห่งไข่มุกอันดามัน เคยเป็นดินแดนที่รุ่งโรจน์และมีความมั่งคั่งจากการทำเหมืองแร่ดีบุก ภูเก็ตมีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทย ซึ่งการขุดแร่ดีบุกที่ภูเก็ตมีประวัติความเป็นมาว่า 500 ปีมาแล้ว ปัจจุบันภูเก็ตถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย พร้อมทั้งยังมี โรงแรมที่พักพร้อมสรรพในทุกระดับราคาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามายังจังหวัดภูเก็ต ตกเฉลี่ยปีละ 4- 5 ล้าน

ลักษณะภูมิอากาศ จังหวัดภูเก็ต มีลมพัดผ่านตลอดเวลา จึงทำให้มีสภาพอากาศอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี มีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน โดยฤดูฝนจะเริ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคมจนถึงปลายเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน ส่วนฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ลมมรสุมพัดมาจากทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 33.4 องศาเซลเซียส จะสูงขึ้นในช่วง เดือนมีนาคม อุณหภูมิต่ำสุดเกิดขึ้นใน เดือนมกราคม อยู่ที่ 22 องศาเซลเซียส ช่วงอากาศดีที่สุดในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน จะไม่มีฝน ท้องฟ้าแจ่มใส อุณหภูมิประมาณ 31 องศาเซลเซียส มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดทั้งปี 28.49 องศาเซลเซียส มีฝนตก 188 วัน ปริมาณ น้ำฝนในปี 2549 วัดได้ 2,207.7 มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดทั้งปี 76.05%

2.3.2 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.2.1 ทรัพยากรดิน

ดิน ลักษณะดินของเกาะภูเก็ต เกิดจากสะสมตัวของก้อนกรวดและศิลาแลง ดินดังกล่าวปกคลุมไปตามชายฝั่งทะเลและพื้นที่เชิงเขาเป็นดินลูกรังปนทรายและร้อนมากจึงขาดประสิทธิภาพในการอุ้มน้ำ มีการพังทลายตัวได้ง่ายเหมาะในการเพาะปลูกยางพารา สับปะรดพันธุ์พื้นเมืองภูเก็ตและมะพร้าว

2.3.2.2 ทรัพยากรแร่ธาตุ

แร่ธาตุ ภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีแหล่งแร่ดีบุกมากในภาคใต้ มีทั้งแหล่งแร่บนพื้นดินที่กระจายอยู่ทั่วไปในทุกอำเภอ และแหล่งแร่ในทะเล ผลิตรได้ประมาณ 18,398 เมตริกตัน แหล่งน้ำจังหวัดภูเก็ต มีแหล่งน้ำบนดินและแหล่งน้ำใต้ดิน ไม่มีแม่น้ำสายหลัก มีเฉพาะลำคลองและธารน้ำสายสั้นๆ จำนวน 118 สาย

2.3.2.3 ทรัพยากรทางทะเลและพื้นที่ชุ่มน้ำ

เกาะภูเก็ตและเกาะบริวารมีแนวปะการังก่อตัวรวมกันเป็นพื้นที่ประมาณ 16.63 ตารางกิโลเมตร สภาพปะการังในพื้นที่ที่เปิดออกสู่ทะเลลึกส่วนใหญ่อยู่ในสภาพสมบูรณ์ปานกลางโดยเฉพาะที่เกาะราชาซึ่งอาจถือว่าไม่ได้รับผลกระทบทางด้านมลพิษจากชายฝั่งเลยยังมีสภาพสมบูรณ์ดีส่วนพื้นที่ที่อยู่ทางซีกตะวันออกของเกาะภูเก็ตเป็นสภาพธรรมชาติที่เอื้ออำนวยให้มีการพัฒนาของป่าชายเลนและแหล่งหญ้าทะเลกระจายอยู่หลายแห่งเป็นเหตุให้พัฒนาการของแนวปะการังเป็นไปได้ในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตามในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาจังหวัดภูเก็ตมีการขยายตัวทางกิจกรรมบนชายฝั่งและในทะเลเป็นอย่างมาก เป็นเหตุให้แนวปะการังซีกตะวันออกของเกาะภูเก็ตได้รับผลกระทบจากตะกอนที่เกิดจากการพัฒนาชายฝั่งตะกอนน้ำเสียที่ถูกพัดพามาตามลำคลองไหลลงสู่ทะเล รวมทั้งตะกอนที่ฟุ้งกระจายบนพื้นทะเลน้ำตื้นบริเวณป่าชายเลนที่พบอยู่ทั่วไปแนวปะการังในพื้นที่ส่วนนี้จึงอยู่ในสภาพเสื่อมโทรมมาก

2.3.2.4 ทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ต มีความแตกต่างกันไปตามสภาพภูมิศาสตร์ของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งพอสรุปได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

-ป่าไม้เขตร้อนชื้น มีลักษณะเป็นป่ารกทึบ ซึ่งปรากฏบริเวณภูเขา เช่น เขาบางตุก เขาหนาคเกิด เขาพระแทว แต่ปัจจุบัน สภาพป่าไม้ส่วนใหญ่ถูกบุกรุกทำลายเป็นจำนวนมาก เพื่อกิจกรรมต่างๆ เช่น เพื่อสร้างโรงแรมและรีสอร์ทต่างๆ การสร้างสนามกอล์ฟ รวมถึงการบุกรุกเพื่อการปลูกยางพาราและพืชเศรษฐกิจอื่น ๆ ทั้งในพื้นที่ป่าทั่วไปและในเขตป่าสงวน การบุกรุกเพื่อการทำสวนยางเป็นสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้ป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ลดพื้นที่ลงจำนวนมาก

-ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่งไม่ผลัดใบ ขึ้นอยู่ทั่วไปบริเวณชายหาดทะเลน้ำท่วมไม่ถึง และบริเวณเชิงเขาริมทะเล พันธุ์ไม้ที่ปรากฏ เช่น สนทะเล หูกวาง โพธิ์ทะเล ปอทะเล ดินเบ็ดทะเล หยีน้ำ จิกทะเล ผักบู่ทะเล เป็นต้น พื้นที่ป่าชายหาดที่ปรากฏในจังหวัดภูเก็ต เช่น บริเวณหาดในยาง ทำจัดไร่ไชย และตลอดแนวชายฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ตป่าชายหาดเป็นพื้นที่ที่ได้รับความสนใจน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับป่าประเภทอื่น เช่น ป่าชายเลนหรือป่าไม้ทั่วไป ด้วยเหตุนี้ป่าชายหาด จึงถูกบุกรุกแปรสภาพเพื่อกิจกรรมต่างๆ มากมาย เช่น เพื่อสร้างโรงแรมและรีสอร์ทต่างๆ โดยเฉพาะบริเวณชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต

-ป่าชายเลน ป่าชายเลนเป็นป่าในเขตร้อนชื้น เป็นป่าไม่ผลัดใบ ป่าชายเลนมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า “ป่าโกงกาง” ซึ่งเรียกตามต้นไม้ที่มีมากและมีบทบาทสำคัญต่อระบบนิเวศป่าชายเลน ชาวภูเก็ตเรียกป่าชายเลนว่า “ป่าพังกา” ป่าชายเลนในประเทศไทยกระจุกกระจายอยู่ตามชายฝั่งทะเลทั้งในภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคใต้ สำหรับจังหวัดภูเก็ตพบมากบริเวณชายฝั่งตะวันออกตั้งแต่ตอนเหนือสุดคือบริเวณท่าจัดไร่ไชยจนถึงตอนใต้คือบริเวณอ่าวภูเก็ต พื้นที่ป่าชายเลนที่สำคัญในภูเก็ต เช่น ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา ป่าชายเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าชายเลนคลองพารา ป่าชายเลนคลองบางโรง ป่าชายเลนคลองท่าเรือ ป่าชายเลนคลองบางชีเหล้า และป่าชายเลนคลองท่าจีนพันธุ์ไม้ป่าชายเลนเช่น ไม้โกงกาง แสม ลำพู ตะบูน ตาตุ่ม ประทล เปี้ง เหงือกปลาหมอ เป็นต้น 3.4 ป่าพรุ อาจารย์ฤดี ภูมิภูถาวร กล่าวถึงป่าพรุว่า “เป็นคำปักษ์ใต้ บางท้องถิ่นเรียกว่า โพละ หมายถึงพื้นที่ลุ่ม น้ำแช่ขัง ลักษณะคล้ายมาบในภาคตะวันออก” ป่าพรุ เป็นป่าที่มีน้ำแช่ขัง เป็นเหตุให้ต้นไม้ในป่าพรุต้องปรับตัวเองให้อยู่รอด โดยสร้างรากโผล่พื้นผิวดิน เพื่อระบายอากาศรากเหล่านี้เรียกว่า รากหายใจ

-ป่าพรุในเกาะภูเก็ตเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของชายฝั่งทะเลในอดีต โดยเกิดการกัดเซาะทรายเป็นทะเลห่างฝั่งเล็กน้อย ต่อมาสันทรายเหล่านี้จะสูงขึ้นจนปิดกั้นทะเลภายนอก และเกิดแอ่งน้ำเค็มขึ้น ต่อมาน้ำเค็มในแอ่งค่อยๆ จืดลงพืชจำพวกกกและหญ้าต่าง ๆ เริ่มเจริญงอกงามขึ้นจากนั้นพืชชนิดอื่นๆ และต้นไม้ใหญ่ก็เติบโตและปรับสภาพเข้าสู่ความเป็นพรุ พันธุ์ไม้ที่พบในป่าพรุของภูเก็ต เช่น ผักกูด ลำเพ็ง หม้อข้าวหม้อแกงลิง กำแพงเจ็ดชั้น จูด เสม็ดหญ้าวงช้าง หวาย ดินเบ็ดทะเล บุกเบา เป็นต้น พรุในภูเก็ตมีพื้นที่กระจุกกระจายอยู่บริเวณชายฝั่งตะวันตกของเกาะ พรุที่ยังคงสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ในอดีตคือ พรุบริเวณหาดไม้ขาว เช่น พรุทับเคย พรุยายรัตน์ พรุจีต พรุยาว พรุจิก พรุไม้ขาว พรุเจ๊ะสัน ปัจจุบันพรุเหล่านี้ถูกถมเกือบหมดเนื่องจากการสร้างสนามบินนอกจากนี้ยังมีการขุดลอกพรุเพื่อพัฒนาเป็นแหล่งเก็บน้ำ ปัจจุบันจึงยังคงเหลือพรุจิก คาดว่าในอนาคตพรุในจังหวัดภูเก็ตอาจหมดไปอย่างแน่นอน

2.3.2.5 ทรัพยากรน้ำ

ภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก โดยลุ่มน้ำย่อยเกาะภูเก็ต ประกอบด้วย ลุ่มน้ำเล็กๆ 24 ลุ่มน้ำ กระจายอยู่ทั่วไปภายในพื้นที่ มีพื้นที่รับน้ำฝนรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 1,244 ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ 17.92 ลิตรต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดิน จะประกอบด้วย แหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน 188 สาย ไหลลงสู่ทะเลด้าน ตะวันออกและ 63 สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้และทิศตะวันตก โดยจังหวัดภูเก็ตยังมีแหล่งน้ำผิวดินจาก พื้นที่พรุ ซึ่งส่วนใหญ่ จะกระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอถลาง ได้แก่ พรุเจ๊ะสัน พรุจิก พรุแหลมหยุด พรุยาว พรุจูด พรุไม้ขาว และพรุทุ่งเตียน เป็นต้น มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 570 ไร่ นอกจากนี้ ในพื้นที่จังหวัด ภูเก็ตยังมีแหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้างกระจายอยู่ทั่วไปภายในจังหวัดภูเก็ตประมาณ 113 แห่ง มี ปริมาณน้ำรวมกันทั้งหมดมากถึง 50 ล้านลูกบาศก์เมตร

2.3.2.6 เอกลักษณะทางสถาปัตยกรรม

เอกลักษณ์เรือนไทยภาคใต้ทั่วไป เรือนเครื่องสับภาคใต้มีขนาดไม่ใหญ่นัก เป็นเรือนสองช่วงเสา ปลูกยกพื้นจากพื้นดินเพียงคนก้มหัวลอดไปได้ เสาทุกต้นจะไม่ฝังลงในดินแต่จะตั้งอยู่บนแผ่นปูนหรือ แผ่นหินเรียบๆ ที่ฝังอยู่ในดินให้โผล่ขึ้นมาจากพื้นดินไม่เกิน 1 ฟุต เพื่อกันมิให้ปลวกกัดดินเสาและกัน เสาผุจากความชื้นของดิน ดินเสาดอนล่างห่างจากพื้นดินประมาณ 1-2 ฟุต จะมีไม้ร้อยทะลุเสาทุกต้น ตาม ความยาวของเรือนทั้ง 3 แถว ทั้งนี้เพื่อทำหน้าที่ยึดให้โครงสร้างของเรือนแข็งแรงขึ้น เนื่องจาก เสาทุกต้นวางอยู่บนแท่นปูนเฉยๆ นั่นเอง ตัวเรือนกันฝ้าด้วยแผ่นกระดานตีเกล็ดตามแนวนอน กันห้อง สำหรับเป็นห้องนอน 1 ห้อง อีกห้องหนึ่งปล่อยโล่ง ด้านหน้าบ้านมีระเบียง ด้านข้างเรือนประธานติดกับ ระเบียงจะทำหัวรอดยื่นล้ำออกมาจากยอดเสาประมาณคืบเศษๆ ทุกตัว แล้วปูกระดานแผ่นยาวทับหัว รอดตลอดความยาวของเรือน เรียกว่า “กระดานเลียบ” ใช้เป็นที่วางเขียนหมากและเครื่องใช้ กระจุกกระจิกประจำบ้าน

เรือนเครื่องสับภาคใต้ทำช่องหน้าต่างแคบๆ และในบางแห่งไม่ทำเลยก็มีเพราะเกรงฝนสาด เนื่องจากฝนตกชุกและมีลมแรงจัด หลังคาทำทรงจั่วதாகจันทันให้แอ่นแบบเดียวกับเรือนไทยภาค กลาง แต่ทรวดทรงเตี้ยกว่าเล็กน้อย ตัดแผ่นปล้ยมแบบหางปลา ไม่นิยมทำตัวเหงาเช่นกับที่นิยมกันใน ภาคกลาง จั่วของเรือนกรูไม้ตีเกล็ดที่บ ชายคาเรือนประธานยังต่อกันสาดยื่นไปคลุมตัวเรือน 3 ด้าน ด้าน ระเบียงทำหลังคาลาดเอียงลงมากและชายคากระเบื้องต่ำจันต้องก้มศีรษะค้อมลงเมื่อเดินผ่านชายคาส่วนนี้ หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผาไม่เคลือบ

การปลูกเรือนจะปลูกเป็นหมู่คล้ายกับหมู่เรือนภาคกลาง คือ มีเรือนประธานหลังหนึ่ง ที่ริม ขานด้านตรงข้ามกับเรือนประธานมีเรือนเคียงปลูกขึ้นหลังหนึ่ง และท้ายขานด้านหนึ่งมีขานแล่นขวางหัว ขานกระเบื้องเป็นที่ปลูกเรือนครัว กันฝ้าด้วยไม้ไผ่สานขัดแตะ หัวขานหน้ากระเบื้องด้านตรงข้ามกับเรือน ครัวเป็นส่วนหน้าเรือนมีบันทึกลงทางด้านนี้ตัวเรือนทั้งสองสามารถใช้คนหลายๆคนยกเคลื่อนย้ายที่ ไปตั้งที่อื่นได้

2.3.3 แผนการพัฒนาทางหลวงในอนาคต

กรมทางหลวงได้พัฒนา ทางหลวงหมายเลข 44 สายกระบี่ - ชนอม เป็นทางหลวงขนาด 4 ช่องจราจร เพื่อเป็นสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) เชื่อมโยงระหว่างชายฝั่งทะเลด้านตะวันออกกับด้านตะวันตก รวมทั้งเป็นเส้นทางรองรับการจราจรภาคใต้ตอนบนสู่กลุ่มจังหวัดท่องเที่ยว (ภูเก็ต พังงา และกระบี่) อย่างไรก็ตามยังขาดโครงข่ายทางหลวงซึ่งรองรับการจราจรจากภาคใต้ตอนล่างขึ้นสู่กลุ่มจังหวัดท่องเที่ยวฝั่งทะเลอันดามัน และโครงข่ายถนนที่เชื่อมโยงระหว่างแนวตะวันออก-ตะวันตกยังมีไม่มากพอ กรมทางหลวงจึงได้พิจารณาดำเนินงานโครงการศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรมและผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทางหลวงแนวใหม่ สายทุ่งสง - บรรจบทางหลวงหมายเลข 4 เพื่อศึกษาและคัดเลือกแนวเส้นทางที่เหมาะสมในการพัฒนาโครงข่ายดังกล่าวต่อไป กรมทางหลวงจำเป็นต้องศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเพื่อให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุดต่อประชาชนโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการนี้ กรมทางหลวงจึงได้กำหนดให้ดำเนินการด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participate) ตลอดระยะเวลาการศึกษานี้ด้วย นอกจากนี้ มีการศึกษาความเหมาะสมทางด้านเศรษฐกิจ วิศวกรรม และผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการนำร่อง เส้นทางโครงการสายบ้านสาकु-เกาะแก้ว มีจุดเริ่มต้นที่ประมาณ กิโลเมตร3+800 ของทางหลวงหมายเลข 4026 ห่างจากสามแยกท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตประมาณ 300 เมตร และแนวเส้นทางจะมุ่งไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ อ้อมด้านหลังชุมชนบ้านบางมาหลาว และเข้าซ้อนทับทางหลวงหมายเลข 4031 ที่ประมาณ กิโลเมตร6ผ่านพื้นที่บ้านสาकुและบ้านนบปลิง จากนั้นจะมุ่งลงมาทางใต้เป็นแนวใหม่ตัดผ่าน ทางหลวงหมายเลข 4030.4025 แนวสายส่งไฟฟ้าตักยสูง ไปสิ้นสุดที่ทาง หลวงหมายเลข 402 ที่เป็นเส้นทางเลี่ยงเมือง ที่ กิโลเมตร0-700 ห่างจากสามถนณเฉลิมพระเกียรติ ร. 9จังหวัดภูเก็ต หรือสามแยกบางคูประมาณ 700 เมตร

2.3.4 แผนการพัฒนาระบบรถไฟฟ้าในอนาคต

จากผลศึกษาจะสร้างเป็นระบบรถไฟฟ้ารางเบา (Light Rail หรือ Tram) จากสถานีรถไฟท่าหนุ่น จ.พังงา-สนามบินภูเก็ต-ห้าแยกฉลอง จ.ภูเก็ต ระยะทาง 60 กม. มูลค่า 23,499 ล้านบาท อยู่ระหว่างปรับปรุงแบบรายละเอียดและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและปรับรายงานอีไอเอเสนอให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(สผ.)พิจารณาสำหรับแนวเส้นทาง เริ่มต้นที่สถานีรถไฟท่าหนุ่น จ.พังงา มุ่งสู่บ้านท่าฉัตรไชย อ.ถลาง จ.ภูเก็ต จะใช้สะพานเทพกระษัตรีมุ่งหน้าไปตามถนนเทพกระษัตรีโดยก่อสร้างบนเกาะกลางถนนถึงแยกถนนสาย 3033 เป็นเส้นทางไปยังหาดไม้ขาว อ.ถลาง เลี้ยวขวาเข้าท่าอากาศยานภูเก็ตตามถนน 4031 ขนานไปกับแนวทางวิ่งรันเวย์ เมื่อออกจากสนามบินไปตามถนน 4026 บรรจบกับถนน 402 เลี้ยวขวาแล้วตรงไปจนถึงแยกถนนดอนจอมเฒ่า จากนั้นไปตามถนน 402 จนไปบรรจบกับสามแยกบางคู และตรงไปทางทิศใต้ตามแนวถนนเทพกระษัตรีเข้าสู่ตัวเมืองภูเก็ต จนถึงแยกถนนรัชฎาตรงไปเลี้ยวขวาที่สี่แยกสะพานหินผ่านหน้าวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผ่านสะพานคลองเกาะผีเข้าสู่ถนนศักดิ์เดชไปบรรจบกับถนนเจ้าฟ้าตะวันออก เลี้ยวซ้ายสี่แยกดาวรุ่งตรงไปสิ้นสุดที่ห้าแยกฉลอง

2.3.5 ทางน้ำ เส้นทางน้ำที่สำคัญของภาค

- แม่น้ำคีรีรัฐ หรือแม่น้ำพุมดวง : มีต้นกำเนิดจากเขานมสาวกับเขาสก (ส่วนหนึ่งของทิวเขาภูเก็ด) ไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วย้อนไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้แล้วไปรวมกับแม่น้ำตาปีที่อำเภอพนพิณ แม่น้ำคีรีรัฐ มีความยาวประมาณ 120 กิโลเมตร

- แม่น้ำตาปี : เดิมเรียกว่าแม่น้ำหลวงง่า มีต้นกำเนิดจากเขาใหญ่ยอดด้าซึ่งอยู่ในอำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วไหลไปทางทิศเหนือ เพื่อไปรวมกับแม่น้ำคีรีรัฐ ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี แล้วออกสู่อ่าวไทย ที่อำเภอเมืองจังหวัดสุราษฎร์ธานีนั่นเอง แม่น้ำตาปีมีความยาวประมาณ 232 กิโลเมตรแม่น้ำตาปีจะถูกเรียกว่า แม่น้ำหลวงในช่วงจากต้นน้ำ ถึงจุดที่มารวม กับแม่น้ำคีรีรัตน์และจะถูกเรียกว่า แม่น้ำบ้านดอนในช่วงจากจุดที่บรรจบกับแม่น้ำคีรีรัตน์ จนจุดที่ไหลสู่อ่าวไทย

- แม่น้ำหลังสวน : มีต้นกำเนิดจากทิวเขาภูเก็ดบริเวณเส้นแบ่งเขตจังหวัดชุมพร และระนอง ไหลผ่านชุมพรแล้วไหลออกสู่อ่าวไทยที่บริเวณอำเภอหลังสวนจังหวัดชุมพรนั่นเอง แม่น้ำหลังสวนมีความยาว 100 กิโลเมตร

- แม่น้ำตรัง : มีต้นกำเนิดที่ทิวเขานครศรีธรรมราชในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ไหลเข้าเขตตรังไปออกสู่ทะเลที่ช่องมะละกาที่อำเภอกันตัง แม่น้ำตรังมีความยาวประมาณ 175 กิโลเมตร

2.3.6 ทางอากาศ

ภาคใต้มีสนามบิน 11 แห่ง อยู่ในจังหวัด สงขลา ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี 2 แห่ง นครศรีธรรมราช กระบี่ ตรัง ระนอง ชุมพร ประจวบคีรีขันธ์ นราธิวาส โดยมีรายชื่อสนามบินดังต่อไปนี้

- สนามบินนานาชาติหาดใหญ่
- สนามบินนานาชาติภูเก็ต
- สนามบินนานาชาติสมุย
- สนามบินนานาชาติสุราษฎร์ธานี
- สนามบินนครศรีธรรมราช
- สนามบินนานาชาติกระบี่
- สนามบินตรัง
- สนามบินระนอง
- สนามบินชุมพร
- สนามบินหัวหิน
- สนามบินนราธิวาส

2.4 กรณีศึกษาทางสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องหัวข้อโครงการ

กรณีศึกษาที่ 1 โรงแรม เมมโมรี่ แอท ออนออน

- สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต
- ระดับดาว 3 ดาว
- จำนวนห้องพัก 35 ห้อง
- ลักษณะของโครงการ เป็นโรงแรมไฮสตรี้ทโนโปตุกีส
- กิจกรรมหลัก ที่พัก

ภาพที่ 2.2 โรงแรม เมมโมรี่ แอท ออนออน

ที่มา : จาก <http://www.booking.com/hotel/th/the-memory-at-on-on.th.html>

2.4.1.1 ประเภทห้องพัก

2.4.1.1.1 Deluxe With Breakfast

ภาพที่ 2.3 : ห้องพักแบบ Deluxe With Breakfast

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

2.4.1.1.2 Superior With Breakfast

ภาพที่ 2.4 : ห้องพักแบบ Superior With Breakfast

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

2.4.1.1.3 Junior Suite With Breakfast

ภาพที่ 2.5 : ห้องพักแบบ Junior Suite With Breakfast

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

2.4.1.1.4 Standard Double

ภาพที่ 2.6 : ห้องพักแบบ Standard Double

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

สรุปจากการศึกษาข้อมูลกรณีศึกษาโครงการประเภทเดียวกัน ได้ทราบว่าโครงการนี้เน้นไปในเรื่องการตกแต่งสถาปัตยกรรมและบรรยากาศการพักผ่อนสไตร์ชิโนโปตุกีสซึ่งเป็นจุดเด่น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาสัมผัสความเป็นเอกลักษณ์ทั้งภายในและภายนอก ของโรงแรมที่มีเอกลักษณ์ในรูปแบบของจังหวัดภูเก็ตและพื้นที่ของโครงการยังเชื่อมต่อไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและเป็นแหล่งวัฒนธรรมในจังหวัด ที่เหมาะแก่การเรียนรู้และท่องเที่ยว

กรณีศึกษาที่ 2 โรงแรมพุกาน่านฟ้า

- สถานที่ตั้ง อ.เมือง จังหวัดน่าน
- ระดับดาว 2 ดาว
- จำนวนห้องพัก 14 ห้อง
- ลักษณะของโครงการ โรงแรมกิ่งวัฒนธรรม
- กิจกรรมหลัก ที่พัก

ภาพที่ 2.7 โรงแรมพุกาน่านฟ้า

ที่มา : จาก <http://www.agoda.com/th-th/pukha-nanfa-hotel/hotel/nan-th.html>

2.4.1.2 ประเภทห้องพัก

2.4.1.2.1 Superior

ภาพที่ 2.8 : ห้องพักแบบ Superior

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

2.4.1.2.2 Deluxe Twin Bed

ภาพที่ 2.9 : ห้องพักแบบ Deluxe Twin Bed

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

2.4.1.2.3 Twin Studio

ภาพที่ 2.10 : ห้องพักแบบ Twin Studio

ที่มา : จากการศึกษาข้อมูลโครงการตัวอย่าง

สรุปจากการศึกษาข้อมูลกรณีศึกษาโครงการประเภทเดียวกัน ได้ทราบว่าโครงการนี้เน้นไปในเรื่องการคงรูปลักษณะของสถาปัตยกรรมเดิมเอาไว้ทั้งหมด การตกแต่งทั้งภายนอกและภายใน เป็นไปด้วยความเรียบง่ายสวยงามของลานนาตะวันออก เพื่อให้ได้สิ่งปลูกสร้างที่จะคงเป็นขวัญ และเป็นความภูมิใจของชาวเมืองน่าน อีกทั้งเป็นการประกาศให้รู้ถึงความมั่งคั่งมรดกความสง่างามของวัฒนธรรม ที่จะดึงดูดผู้คนจากทั่วทิศ

2.5 ข้อมูลสนับสนุนต่าง ๆ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย ฯลฯ

2.5.1 ทฤษฎีการออกแบบ

2.5.1.1 ประเภทของโรงแรมและการแบ่งระดับชั้น

ประเภทของโรงแรมมีเกณฑ์ที่ใช้ในการแบ่งดังนี้

ก) แบ่งตามทำเลที่ตั้ง

-โรงแรมในเมืองใหญ่ ซึ่งอยู่ใจกลางเมืองในย่านธุรกิจ การท่องเที่ยว ตลอดจนสถานบันเทิงต่าง ๆ ลักษณะของโครงการมักมีขนาดใหญ่ตั้งแต่ 100 ห้อง ตกแต่งแบบหรูหรามีบริการอื่นๆครบครัน

-โรงแรมในเมืองเล็ก มักตั้งอยู่ในเมืองเล็กลูกค้าส่วนใหญ่ คือ นักธุรกิจ นักท่องเที่ยว นักเดินทาง และลูกค้าในท้องถิ่นที่มาสังสรรค์

-โรงแรมชานเมือง ตั้งอยู่ชานเมืองหรือนอกเมือง มีการคมนาคมสะดวก บรรยากาศเงียบสงบ มีอากาศบริสุทธิ์

-โรงแรมสถานตากอากาศ จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ

1.โรงแรมที่ตั้งอยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยว เช่น ภูเขา ทะเล ทะเลสาบ ฯลฯ

2.โรงแรมที่ไม่มีธรรมชาติดึงดูดนักท่องเที่ยว เป็นโรงแรมที่มุ่งเน้นด้านกิจกรรมนันทนาการต่างๆ

-โรงแรมสถานตากอากาศยาน ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการที่สนามบิน ทั้งนี้เพราะสนามบินส่วนใหญ่ตั้งอยู่ไกลเมือง

ข) แบ่งตามหน้าที่

-โรงแรมเพื่อการค้า หรือการพาณิชย์ มุ่งเน้นบริการนักธุรกิจ พ่อค้าที่มาติดต่อธุรกิจ

-โรงแรมเพื่อการพักผ่อน มักตั้งอยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามมีบริการด้านต่างๆครบครัน

-โรงแรมเพื่อการประชุม โรงแรมที่มีวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานเพื่อจัดเป็นที่ประชุมสัมมนา หรืออบรมอื่นๆโดยจัดห้องไว้ให้บริการ

-โรงแรมเพื่อการพักอาศัย เป็นลักษณะให้เอาห้องพักถาวรในรูปของห้องชุด

-โรงแรมเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยใช้รถยนต์เป็นพาหนะ มักตั้งอยู่ตามถนนสายสำคัญๆที่มีจุดจอดรถติดกับห้องพัก

ค) แบ่งตามจำนวนห้องพัก

- โรงแรมขนาดเล็ก คือ โรงแรมที่มีห้องพักเดี่ยวต่ำกว่า 30 ห้อง
- โรงแรมขนาดกลาง คือ โรงแรมที่มีห้องพักมากกว่า 30 ห้อง แต่ไม่เกิน 100 ห้อง
- โรงแรมขนาดใหญ่ คือ โรงแรมที่มีห้องพักมากกว่า 100 ห้อง ตกแต่งอย่างหรูหรา มีบริการครบครัน

ง) แบ่งตามราคาค่าเช่าห้องพัก

ตารางที่ 2.7 แสดงการแบ่งตามราคาค่าเช่าห้องพัก

ระดับ / กลุ่ม	ราคาห้องพักเดี่ยวต่อวัน		
	เกอท์สมาคม	เกอท์ ท.ท.ท.	เกอท์ในแผน ฯ
1	300	200	400
2	300 – 600	200 – 400	400 – 700
3	600 – 900	400 – 700	700 – 1,000
4	900 ขึ้นไป	700 – 1,000	1,000 ขึ้นไป
5		1,000 ขึ้นไป	

จ) แบ่งตามระยะเวลาที่ลูกค้ามาพัก

-โรงแรมสำหรับพักชั่วคราว (Transient Hotel) คือโรงแรมที่ลูกค้ามาพักเป็นระยะเวลาสั้น ๆ

-โรงแรมสำหรับพักประจำ (Residential Hotel) คือโรงแรมประเภทให้ลูกค้าเช่าพักเป็นเวลายาวอย่างน้อย 1 เดือน โดยคิดค่าเช่าเป็นรายเดือน หรือห้องพักจะเป็นประเภทห้องชุด

2.5.1.2 ระดับมาตรฐานโรงแรม

สมาคมยานยนต์ในประเทศไทย หรือ Automobile Association (AA) และราชยานยนต์สโมสร หรือ Royal Automobile Club (RAC) จัดกลุ่มระดับของโรงแรมแล้วยังนับเป็นเครื่องหมายรับรองคุณภาพของโรงแรมในแต่ละกลุ่มด้วย

2.5.1.3 การจัดกลุ่มโดยวิธีให้ดาวมีดังนี้

ก) กลุ่มดาวเดี่ยว หมายถึง โรงแรมที่มีขนาดเล็ก สิ่งอำนวยความสะดวกและเฟอร์นิเจอร์ และพื่อใช้ มีห้องน้ำ ห้องส้วมเพียงพอในลักษณะของการใช้ร่วมกัน มีบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับผู้มาพักเท่านั้น บรรยากาศเป็นกันเอง

ข) กลุ่มสองดาว หมายถึง โรงแรมที่ตกแต่งไว้อย่างดีมีระดับห้องพักสูงกว่าระดับดาวเดียว ห้องพักกว้างขึ้น มีห้องน้ำในตัว อาหารมีครบครันขึ้น ไม่บริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับบุคคลภายนอก

ค) กลุ่มสามดาว หมายถึง โรงแรมที่ตกแต่งไว้อย่างดี ห้องพักกว้างขึ้น มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มากขึ้น มีห้องน้ำที่มีอ่างอาบน้ำ มีบริการอาหารและเครื่องดื่มสำหรับบุคคลภายนอก

ง) กลุ่มสี่ดาว หมายถึง โรงแรมขนาดใหญ่ ตกแต่งดีเป็นพิเศษ มาตรฐานสูงในด้านบริการและความสะดวกสบาย มีห้องอาหารมากกว่า 1 ห้อง

จ) กลุ่มห้าดาว หมายถึง โรงแรมขนาดใหญ่ประเภทหรู มีมาตรฐานสากลระดับสูงในทุกๆด้าน คือทั้งด้านห้องพัก ห้องอาหาร การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

2.5.2 กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมาย

2.5.2.1 กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความใน (๓) ของบทนิยามคำว่า “โรงแรม” ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๕๗ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการส่งเสริมและกำกับธุรกิจโรงแรมออกกฎกระทรวง

2.5.2.2 พระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

-หมวด 1

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

มาตรา 9 ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ แล้ว ให้ราชการส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงนั้นเว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๑๐ ในกรณีที่ยังมิได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๘ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้ ในกรณีที่ได้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องใดตามวรรคสองแล้วถ้าต่อมามีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องนั้น ให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงเป็นอันยกเลิกและให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงยังคงใช้บังคับต่อไปได้จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นใหม่ตามมาตรา ๑๐ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นใช้บังคับการยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสามย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้วโดยถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น

-หมวด 2

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการควบคุมอาคาร ประกอบด้วยอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมทางหลวง ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนสำนักผังเมือง ผู้แทนสำนักคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนคณะกรรมการควบคุม การประกอบวิชาชีพวิศวกรรม และผู้แทนคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมแห่งชาติคนหนึ่งคน และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและให้หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารเป็นกรรมการ และ เลขาธิการ

มาตรา 15 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีมีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้นกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองคราวติดต่อกัน

มาตรา 17 การประชุมของคณะกรรมการควบคุมอาคารต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

-หมวด 3

มาตรา 21 ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารต้องได้รับใบอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและดำเนินการตามมาตรา ๓๙ ทวิ

มาตรา 21 ทวิ การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารชนิดหรือประเภทที่ กฎกระทรวง กำหนดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณส่วนต่าง ๆ ของโครงสร้างอาคาร ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้แจ้งตามมาตรา ๓๙ ทวิต้องจัดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณดังกล่าวตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 26 ในกรณีที่การก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่ขอ อนุญาตนั้นมีลักษณะหรืออยู่ในประเภทที่ได้กำหนดเป็นวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมหรือเป็นวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรมถ้าวิศวกร หรือสถาปนิกผู้รับผิดชอบในการนั้นตามที่ระบุไว้ในคำขอมิได้เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายดังกล่าว แล้วแต่กรณีให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปฏิเสธไม่รับพิจารณาคำขอนั้น

มาตรา 28 ในกรณีที่แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณที่ได้ยื่นมา พร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตกระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาแต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายการคำนวณ

มาตรา 30 ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตจะบอกเลิกตัวผู้ควบคุมงานที่ได้แจ้งชื่อไว้หรือผู้ควบคุมงานจะบอกเลิกการเป็นผู้ควบคุมงานให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแต่ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบถึงสิทธิและหน้าที่ทางแพ่งระหว่างผู้ได้รับใบอนุญาตกับผู้ควบคุมงานนั้นในกรณีที่มีการบอกเลิกตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องระงับการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนจนกว่าจะได้มีหนังสือแจ้งชื่อ และส่งหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ควบคุมงานคนใหม่ให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้ว

2.5.2.3 กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ.2537)

- หมวด 1 แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัย
- หมวด 2 แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม
- หมวด 3 ระบบการจัดการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศ

2.5.2.4 กฎหมายผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต

- กฎหมายการจัดทำผังเมือง การจัดทำผังเมืองต้องมีการชี้แจงประชาชนในพื้นที่และเมื่อจัดทำผังเมืององค์กรท้องถิ่น และประชาชนจะเข้าไปเป็นตัวแทนในการร่วมจัดทำผังเมืองในพื้นที่ของตน

2.5.2.5 พระราชบัญญัติโรงแรม (พ.ศ.2478)

หลักเกณฑ์การขออนุญาต

- อาคารต้องเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หรืออาคารที่มีผนังแข็งแรง ส่วนจำนวนชั้น ห้องพัก ห้องเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

2.5.2.6 กฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ.2517)

ข้อที่ 1 ในกฎกระทรวงนี้

- โรงแรม หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร ที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- ห้องโถง หมายความว่า ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมหรือประชุม

ข้อที่ 2 ให้กำหนดประเภทของอาคารซึ่งต้องมีที่จอดรถยนต์ ที่กัลับริถยนต์ และทางเข้า-ออก รถยนต์ไว้ดังต่อไปนี้

- (2) โรงแรมที่มีห้องพักตั้งแต่ 30 ห้องขึ้นไป
- (8) ห้องโถงโรงแรมตาม (2)

2.5.2.7 กฎกระทรวงฉบับที่ 41 (พ.ศ. 2537)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (พ.ศ.2522)

(1) ในกรณีที่จอดรถขนานกับแนวทางเดินรถหรือทำมุมกับแนวทางเดินรถน้อยกว่าสามสิบองศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 6.00 เมตร

(2) ในกรณีที่จอดรถตั้งฉากกับแนวทางเดินรถให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5.00 เมตร แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่จัดให้มีทางเข้าออกของรถเป็นทางเดินรถทางเดียว

(3) ในกรณีที่จอดรถทำมุมกับแนวทางเดินรถมากกว่าสามสิบองศาให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า 5.50 เมตร

ข้อที่ 3 ที่จอดรถแต่ละคัน ต้องมีเครื่องหมายแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถแต่ละคันไว้ให้ ปรากฏบนที่จอดรถนั้น และต้องมีทางเดินรถเชื่อมต่อโดยตรงกับทางเข้า - ออกของรถและที่กลับรถ

2.5.2.8 กฎกระทรวงฉบับที่ 44 (พ.ศ.2538)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

ข้อที่ 10 อาคารที่ใช้เป็นตลาด โรงแรม ภัตตาคาร หรือสถานพยาบาลต้องจัดให้มีที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลโดยมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ต้องมีการป้องกันกลิ่นและน้ำฝน

(2) ต้องมีการระบายอากาศและป้องกันน้ำเข้า

(3) ต้องจัดไว้ในที่ที่สามารถขนย้ายขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลได้โดยสะดวกและต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า 4 เมตร แต่ถ้าที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมีขนาดความจุเกินกว่า 3 ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า 10 เมตร

2.5.2.9 กฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ.2543)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522

หมวดที่ 2 พื้นภายในอาคาร

ข้อที่ 20 ห้องนอนในอาคารให้มีความกว้างด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า 2.50 เมตรและมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 8 ตารางเมตร

ข้อที่ 21 อาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ทางเดินไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร

2.5.2.10 กฎกระทรวง

กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สำหรับผู้พิการ หรือทุพพลภาพและชรา พ.ศ.2548

ข้อที่ 2 สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา

หมายความว่า ส่วนของอาคารที่สร้างขึ้นและอุปกรณ์อื่นเป็นส่วนประกอบของอาคารที่ติดตั้งอยู่ภายในและภายนอกอาคารเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้อาคารสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพและคนชรา

2.5.2.11 พระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

บทที่ 3

การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของโครงการ

3.1 การวิเคราะห์ทำเลและที่ตั้ง

3.1.1 การเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

. ภาคใต้ เป็นพื้นที่ตอนบนของคาบสมุทรมาลาญ มีแนวเทือกเขาที่เป็นแหล่งทับถมของแร่ดีบุก และมีความสูงไม่มากนักเป็นแกนกลางบริเวณชายฝั่งทะเลทั้งสองด้านของภาคใต้เป็นที่ราบมีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นฝั่งทะเลทางตะวันตกตะวันออกซึ่งที่พื้นที่ราบกว้างขวางมีประชากรอาศัยอยู่มากและหนาแน่นกว่าทางด้านตะวันตก ภาคใต้เป็นภูมิภาคที่ได้รับอิทธิพลความชื้น จากทะเลทั้งสองด้านมีฝนตกชุกตลอดปี และมีปริมาณฝนเฉลี่ยสูง เหมาะแก่การเพาะปลูกพืชผลเมืองร้อนที่ต้องการความชื้นสูง

ความสำคัญในการเลือกทำเลที่ตั้งเนื่องจากโครงการโรงแรมท่องเที่ยวเชิงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเป็นโครงการที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติที่ต้องการมาพักผ่อนเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และสัมผัสเอกลักษณ์ในพื้นที่รวมทั้งการออกมาทำกิจกรรมต่างๆ และเที่ยวชมประวัติศาสตร์ ที่เชื่อมต่อแหล่งท่องเที่ยวใจกลางเมืองของพื้นที่นั้น

ดังนั้นทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับการเลือกที่ตั้งโครงการจึงมีความสำคัญและจะต้องมีความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงและต่อเนื่องกับแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ในบริเวณนั้นมีเอกลักษณ์และบรรยากาศการพักผ่อน ความเป็นส่วนตัวและความสมบูรณ์ของสถาปัตยกรรมนอกจากนี้จะต้องเป็นทำเลที่ตั้งโครงการที่มีการติดต่อและเชื่อมโยงกับเส้นทางถนนระบบคมนาคมต่างๆ ที่อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงโครงการจากภายนอกได้

ภาพที่ 3.1 ภาพแสดงทุกภูมิภาคของประเทศไทย
ที่มา : จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศไทย>

3.1.2 การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความพร้อมในทุกด้านคือ มีความพร้อมในด้านสังคม เศรษฐกิจ สภาพแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นศูนย์กลางท่องเที่ยวในย่านเอเชีย จึงทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นชาวไทยและชาวต่างชาติเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 3.2 ภาพแสดง ภาคใต้

ที่มา : จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ประเทศไทย>

จากแผนการท่องเที่ยวปี 2535 ได้มีการวิเคราะห์แผนการท่องเที่ยวประเทศไทยมีแนวโน้มการเดินทางของนักท่องเที่ยวภายในประเทศมีการเพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวภายในประเทศมีส่วนกระจายรายได้สู่พื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศโดยแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เชียงใหม่ ภูเก็ต พัทยา ระยอง และ กาญจนบุรี และได้มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อนุรักษ์ รวมถึงการพัฒนาภาคใต้ให้เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ จึงมีการพิจารณาที่ตั้งโครงการโดยเปรียบเทียบศักยภาพของแต่ละจังหวัดในภาคใต้

3.1.3 เปรียบเทียบศักยภาพแต่ละจังหวัดของภาคใต้

ตารางที่ 3.1 เปรียบเทียบการขยายตัวของเศรษฐกิจในภาคใต้

จังหวัด	2539	2540	2541	2542	2543
1. ชุมพร	51,494	49,707	55,173	51,651	50,776
2. ระนอง	107,803	101,669	102,451	91,610	92,573
3. สุราษฎร์ธานี	61,365	69,340	60,324	55,591	58,486
4. นครศรีธรรมราช	40,372	41,672	43,730	41,828	44,387
5. พังงา	67,141	72,784	63,977	56,867	63,731
6. ภูเก็ต	164,477	171,271	193,261	198,619	227,664
7. กระบี่	55,512	53,939	61,841	56,035	50,732
8. ตรัง	47,665	45,840	45,877	39,615	42,226
9. พัทลุง	30,913	29,362	29,666	27,544	28,694
10. สงขลา	61,360	61,782	64,790	58,865	62,174
11. สตูล	52,726	53,886	59,460	57,467	64,310
12. ปัตตานี	48,839	50,536	51,481	46,127	47,737
13. ยะลา	43,916	43,820	43,987	39,252	44,486
14. นราธิวาส	33,340	32,015	31,107	28,740	31,373
ภาคใต้	52,619	52,625	54,698	50,728	53,794
ประเทศ	76,847	78,093	75,594	74,946	78,591

ภูเก็ตเป็นเกาะขนาดใหญ่ตั้งอยู่ในมหาสมุทรอินเดีย อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทางประมาณ 862 กิโลเมตร เป็นเกาะเพียงแห่งเดียวในประเทศไทยที่มีสถานะเป็นจังหวัดและยังเป็นสำนักงานใหญ่ประจำภูมิภาคอีกด้วย ภูเก็ตถือเป็นจังหวัดที่มีอารยธรรมและประวัติศาสตร์อันยาวนานที่น่าสนใจ ภูเก็ตได้ชื่อว่าเป็นดินแดนแห่งไข่มุกอันดามันเคยเป็นดินแดนที่รุ่งโรจน์และมีความมั่งคั่งจากการทำเหมืองแร่ดีบุก ภูเก็ตมีแร่ดีบุกมากที่สุดในประเทศไทยซึ่งการขุดแร่ดีบุกที่ภูเก็ตมีประวัติความเป็นมาที่มากกว่า 500 ปีมาแล้ว

ปัจจุบันภูเก็ตถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทยพร้อมทั้งยังมี โรงแรมที่พักพร้อมสรรพในทุกระดับราคาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาจังหวัดภูเก็ต ตกเฉลี่ยปีละ 4- 5 ล้านคน มนต์เสน่ห์ของภูเก็ตอยู่ที่ตัวเกาะที่มีลักษณะว่าเป็นอ่าวไปทั่วเกาะซึ่งทำให้เกิดชายหาดที่สวยงามมากมาย อีกทั้งยังเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในด้านตึกเก่าที่มีสถาปัตยกรรมแบบชิโนโปรตุกีส ที่หาชมได้ยากในปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าจังหวัดภูเก็ตมีการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในเชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติมีปริมาณนักท่องเที่ยวมากที่สุดภาคใต้ มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและประวัติศาสตร์จำนวนมาก เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในหลายรูปแบบในปัจจุบัน

3.1.4 เปรียบเทียบศักยภาพพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นธรรมชาติ และภูเขาบวกกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ทั้งหมดของจังหวัดภูเก็ตตั้งนั้นการพิจารณาทำเลที่ตั้งโครงการในจังหวัดภูเก็ต จึงพิจารณาจากแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ของจังหวัด ลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย โดยพื้นที่ที่เหมาะสมกับลักษณะโครงการ และนำมาพิจารณาในการตัดสินใจประกอบด้วย

ตารางที่ 3.2 : ตารางเปรียบเทียบของแต่ละอำเภอ

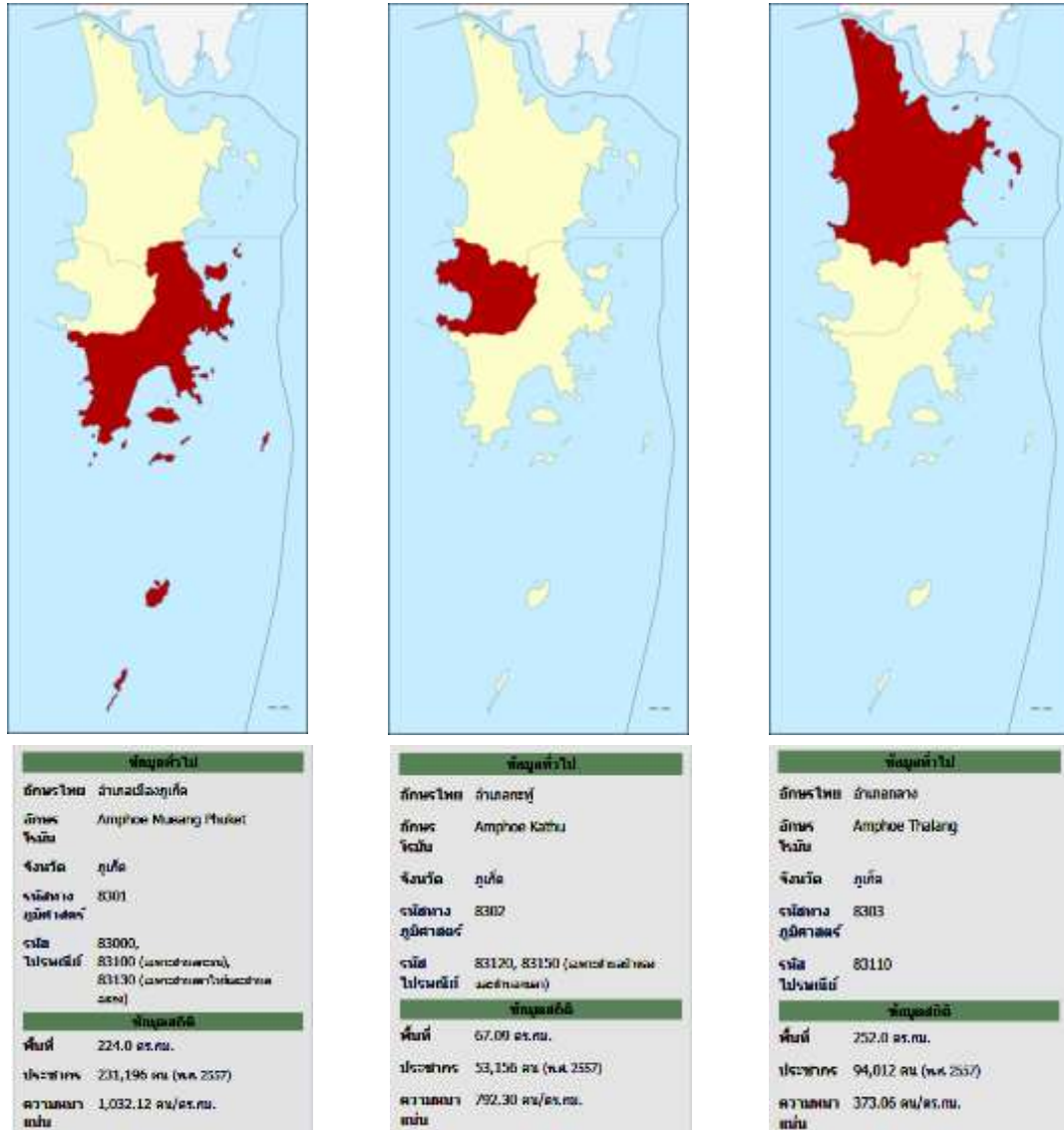
อำเภอ	ประชากร (คน)	พื้นที่ (ตร.กม)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม)
เมืองภูเก็ต	32,765	224.000	1
กะทู้	6,487	67.034	10
ถลาง	72,395	252.000	19

ตารางที่ 3.3 : ตารางแสดงการจำแนกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

ประเภท (แบ่งตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว)	จำนวน (แหล่ง)
เชิงนิเวศ	-
ทางศิลปะวิทยาการ	2
ทางประวัติศาสตร์	6
ทางธรรมชาติ	7
ทางธรรมชาติประเภทถ้ำ	-
ทางธรรมชาติประเภทเกาะ	3
ทางธรรมชาติประเภทแก่ง	-
เชิงเกษตร	-
เพื่อนันทนาการ	14
ทางวัฒนธรรม	4
ประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติ	-
ประเภทชายหาด	16
ประเภทน้ำตก	3
อื่นๆ	-
รวม	55

3.1.5 เปรียบเทียบศักยภาพแต่ละอำเภอของที่ตั้งโครงการ

ตารางที่ 3.4 : ตารางเปรียบเทียบของแต่ละอำเภอของที่ตั้งโครงการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าอำเภอเมืองภูเก็ตเป็นอำเภอที่เชื่อมโยงกับอำเภออื่น ๆ บริเวณข้างเคียง และการคมนาคมจากตัวเมืองใช้เวลาประมาณ 45 นาที เพื่อไปแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

3.1.6 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ

มีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งโครงการ โดยแบ่ง 5 หัวข้อ ดังนี้

3.1.6.1 ด้านเศรษฐกิจและสังคม

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตขึ้นอยู่กับการท่องเที่ยวเป็นหลัก พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดภูเก็ต ณ ปีพ.ศ. 2552 พบว่าสาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด คือ สาขาโรงแรม และภัตตาคาร คิดเป็นร้อยละ 37 สาขาการขนส่งและคมนาคม คิดเป็นร้อยละ 16 และสาขาค้าส่งค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 10 รายได้ประชากร ณ ปีพ.ศ. 2552 เท่ากับ 236,461 บาทต่อคนต่อปีเป็นอันดับที่ 1 ของภาคใต้อันดับที่ 10 ของประเทศไทย

3.1.6.2 ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและศักยภาพ

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด - หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน เป็นหาดทรายขาวมีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักตลอดทั้งวันกิจกรรม ชายหาดกิจกรรมกีฬาทางน้ำ กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการ รูปแบบต่างๆ - หาดสุรินทร์หาดกมลา หาดกะหลิม หาดในหาน หาดราไวย์เป็นชายหาดที่ไม่ยาวนัก มีกิจกรรมการ ท่องเที่ยวที่คึกคักน้อยกว่า 3 หาดแรก - หาดบางเทา หาดลายัน เป็นชายหาดที่เงียบสงบ และเป็นที่ตั้งของโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับ กลุ่มท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้สูง - ชายหาดที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ เช่น หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในทอน หาดในยาง เป็นชายหาดที่เงียบสงบ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ ปัจจุบันเริ่มเป็นที่ตั้งของโรงแรมที่ พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้สูง

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่สถานี่พัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว มีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่ โครงการคืนชะลิสุป่า น้ำตกโตนโทร น้ำตกบางแปและต้นปาล์มหลังขาวศูนย์ศึกษาธรรมชาติทำจัดร ไซมมีเส้นทางศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนระยะทาง 600 เมตรตั้งอยู่ในอำเภอถลาง

แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะจังหวัดภูเก็ตมีเกาะบริวารทั้งหมด 39 เกาะส่วนใหญ่อยู่ทางตะวันออก และ ทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ตเกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ได้แก่ เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะบอน เกาะแก้ว เกาะไม้ท่อน เกาะตะเภาใหญ่ เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะไข่นอก เป็นต้น

จุดชมทิวทัศน์ได้แก่จุดชมทิวทัศน์แหลมพรหมเทพ แหลมกา แหลมพันวา หาดกะตะ-กะรน เขารัง เขาवाद

แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์วัฒนธรรม และศาสนา

กระจายอยู่บนเกาะภูเก็ตทางตอนในของเกาะโดยมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในแต่ละอำเภอคือ อำเภอเมือง ได้แก่ ตัวเมืองภูเก็ต ซึ่งมีอาคารศิลปะแบบชิโนโปรตุกีสอยู่หลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหลังเก่า ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น

อำเภอถลาง ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง วัดพระทอง วัดพระนางสร้าง บ้านพระยาวิชิตสงคราม (เมืองถลางเก่า) บ้านพระพิทักษ์ชินประชา เป็นต้น

อำเภอกะทู้ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ศูนย์อนุรักษ์มรดกท้องถิ่นกะทู้

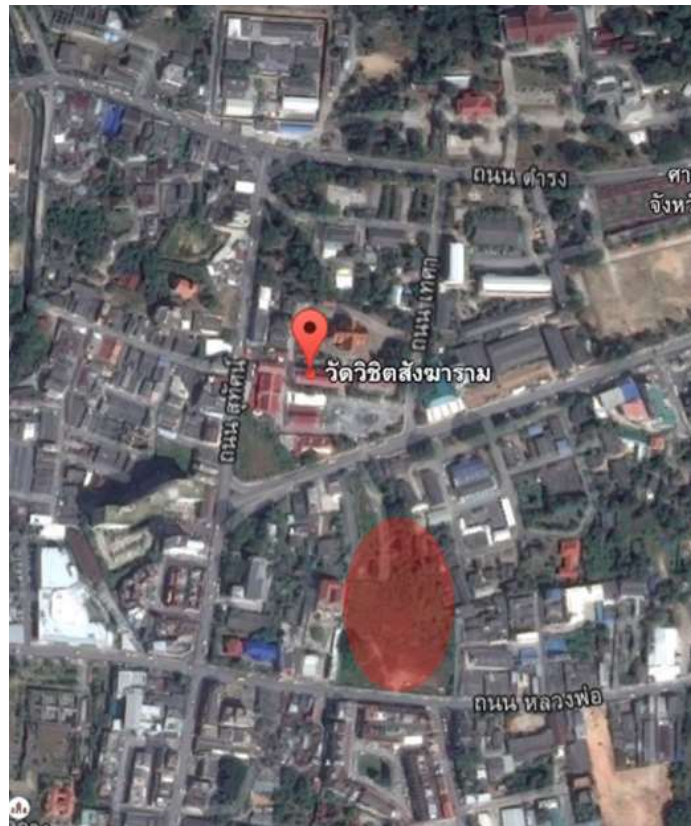
3.1.6.3 สรุปสภาพทางเศรษฐกิจในจังหวัดภูเก็ต

โครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภูเก็ตพบว่า สาขาการผลิตที่มีสัดส่วนสูงสุด ได้แก่

- สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 37
- สาขาการขนส่งและคมนาคม ร้อยละ 16
- สาขาค้าส่งค้าปลีก ร้อยละ 10
- สาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ 5
- สาขาตัวกลางทางการเงิน ร้อยละ 5
- สาขาก่อสร้าง ร้อยละ 4
- สาขาประมง ร้อยละ 4
- อื่นๆ ร้อยละ 19

3.1.7 พิจารณาทำเลที่ตั้งโครงการ

ที่ตั้งโครงการ 1

พื้นที่ตั้ง : ถนนหลวงพ่อ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83000

ขนาด : จำนวน 9,914 ตารางเมตร

สถานที่บริเวณโดยรอบ

- ห่างจากวัดวิชิตสังฆาราม ระยะประมาณ 450 เมตร
- ห่างจากโรงแรม Sino House Phuket ระยะประมาณ 270 เมตร
- ห่างจากแขวงทางทางภูเก็ต ระยะประมาณ 550 เมตร

ทัศนียภาพทำเล : เป็นชุมชนที่อยู่อาศัย ตึกอาคารพาณิชย์

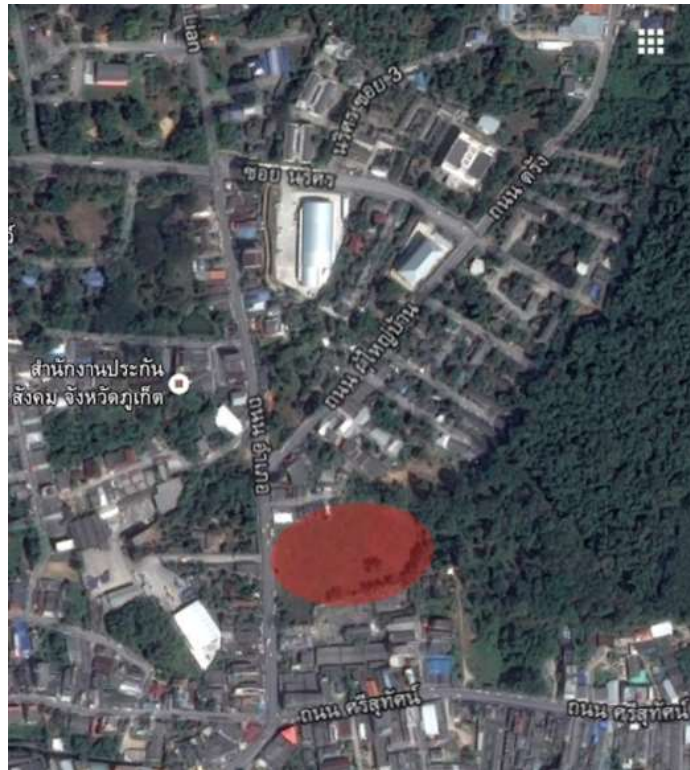
เส้นทางเข้าถึง : ติดถนนหลวงพ่อ มีการเข้าถึงที่สะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวก : น้ำไฟเข้าถึงได้สะดวก

การขนส่ง : การเข้าถึงโครงการโดยรถยนต์ส่วนตัว, รถโดยสารประจำทาง, เดิน

ทิศเหนือ	ติดกับถนน
ทิศใต้	ติดกับถนนหลวงพ่อ
ทิศตะวันออก	ติดกับชุมชนที่อยู่อาศัย
ทิศตะวันตก	ติดกับโรงแรม

ที่ตั้งโครงการ 2

พื้นที่ตั้ง : ถนนอำเภอ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83000

ขนาด : จำนวน 11,738 ตารางเมตร

สถานที่บริเวณโดยรอบ

-ห่างจากสำนักงานประกันสังคมภูเก็ต ระยะประมาณ 300 เมตร

-ห่างจากสรรพสามิตภูเก็ต ระยะประมาณ 500 เมตร

ทัศนียภาพทำเล : ที่อยู่อาศัย,ป่า

เส้นทางเข้าถึง : ติดกับถนนอำเภอ

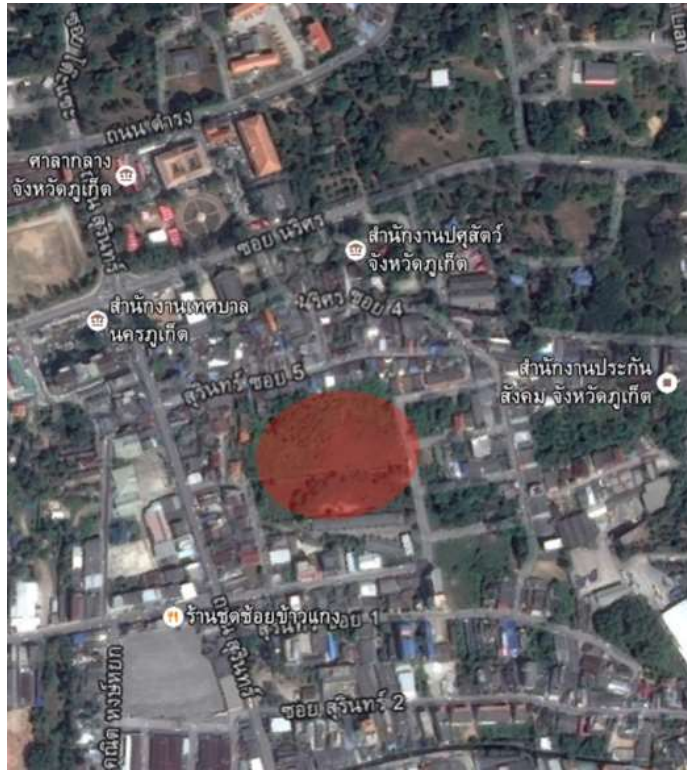
สิ่งอำนวยความสะดวก : น้ำไฟเข้าถึงได้สะดวก

การขนส่ง : การเข้าถึงโครงการโดยรถยนต์ส่วนตัว,รถโดยสารประจำทาง

ทิศเหนือ	ติดกับชุมชนที่อยู่อาศัย
ทิศใต้	ติดกับชุมชนที่อยู่อาศัย
ทิศตะวันออก	ติดกับพื้นที่บริเวณป่า
ทิศตะวันตก	ติดกับถนนอำเภอ

ที่ตั้งโครงการ 3

พื้นที่ตั้ง : ถนนสุรินทร์ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต 83000

ขนาด : จำนวน 17,500 ตารางเมตร

สถานที่บริเวณโดยรอบ

-ห่างจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ระยะประมาณ 650 เมตร

-ห่างจากศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ระยะประมาณ 650 เมตร

-ห่างจากสำนักงานเทศบาลนครภูเก็ต ระยะประมาณ 600 เมตร

ทัศนียภาพทำเล : อยู่ใกล้กับโรงแรมและที่อยู่อาศัย

เส้นทางเข้าถึง : เป็นลักษณะซอยทางไม่ติดกับถนนหลัก

สิ่งอำนวยความสะดวก : ไฟฟ้าเข้าถึงได้สะดวก

การขนส่ง : การเข้าถึงโครงการโดยรถยนต์ส่วนตัว,รถโดยสารประจำทาง

ทิศเหนือ ติดกับหมู่บ้าน

ทิศใต้ ติดกับโรงแรมมานูรีด

ทิศตะวันออก ติดกับถนนซอยทาง

ทิศตะวันตก ติดกับชุมชนที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 3.5 ตารางเปรียบเทียบของแต่ละที่ตั้งโครงการ
ที่มา : จากการวิเคราะห์ข้อมูล

ที่ตั้งโครงการที่ A

ที่ตั้งโครงการที่ B

ที่ตั้งโครงการที่ C

เกณฑ์	น้ำหนัก	LOCATION A	LOCATION B	LOCATION C
สภาพแวดล้อม	4	3	3	3
การคมนาคมและการเข้าถึง	3	4	4	4
การเชื่อมโยงกับสถานที่ท่องเที่ยวอื่นๆ	4	3	4	4
ความเรียบร้อย	3	3	3	4
ทัศนียภาพ	4	4	3	3
รวม	18	61	61	64

ค่าน้ำหนักพิจารณาจากความสำคัญในการส่งผลกระทบต่อโครงการซึ่งมีค่าดังต่อไปนี้

4 = หมายถึง ดีมาก

3 = หมายถึง ดี

2 = หมายถึง พอใช้

1 = หมายถึง ไม่ดี

3.1.8 การเปรียบเทียบทำเลที่ตั้งโครงการ

3.8.1 บริเวณที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 3.3 ภาพแสดงสภาพภูมิศาสตร์ของที่ตั้งโครงการ

พื้นที่ตั้ง : ถนนสุรินทร์ ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี 83000

ขนาด : จำนวน 17,500 ตารางเมตร

สถานที่บริเวณโดยรอบ

-ห่างจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ระยะประมาณ 650 เมตร

-ห่างจากศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ระยะประมาณ 650 เมตร

-ห่างจากสำนักงานเทศบาลนครอุบลราชธานี ระยะประมาณ 600 เมตร

ทัศนียภาพทำเล : อยู่ใกล้กับโรงแรมและที่อยู่อาศัย

เส้นทางเข้าถึง : เป็นลักษณะซอยทางไม่ติดกับถนนหลัก

สิ่งอำนวยความสะดวก : น้ำไฟเข้าถึงได้สะดวก

การขนส่ง : การเข้าถึงโครงการโดยรถยนต์ส่วนตัว,รถโดยสารประจำทาง

ทิศเหนือ ติดกับหมู่บ้าน

ทิศใต้ ติดกับโรงแรมมานรุต

ทิศตะวันออก ติดกับถนนซอยทาง

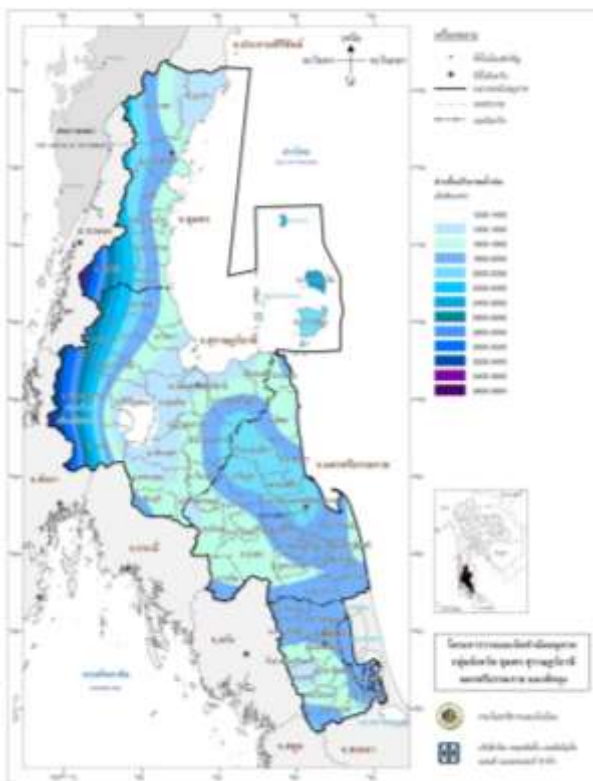
ทิศตะวันตก ติดกับชุมชนที่อยู่อาศัย

3.2 การวิเคราะห์ สภาพภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลมพัดผ่านตลอดเวลา จึงทำให้มีสภาพอากาศอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี มีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนและฤดูฝน โดยฤดูฝนจะเริ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคมจนถึงปลายเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่าน ส่วนฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ลมมรสุมพัดมาจากทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ อุณหภูมิสูงสุดโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 33.4 องศาเซลเซียส จะสูงขึ้นในช่วงเดือนมีนาคม อุณหภูมิต่ำสุดเกิดขึ้นในเดือนมกราคม อยู่ที่ 22 องศาเซลเซียส ช่วงอากาศดีที่สุดในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน จะไม่มีฝน ท้องฟ้าแจ่มใส อุณหภูมิประมาณ 31 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 3.6 ตารางแสดง ปริมาณน้ำฝนที่ตกและจำนวนวันฝนตกในรอบปี ย้อนหลัง 5 ปี จังหวัดภูเก็ต
ที่มา : กลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัดภูเก็ต

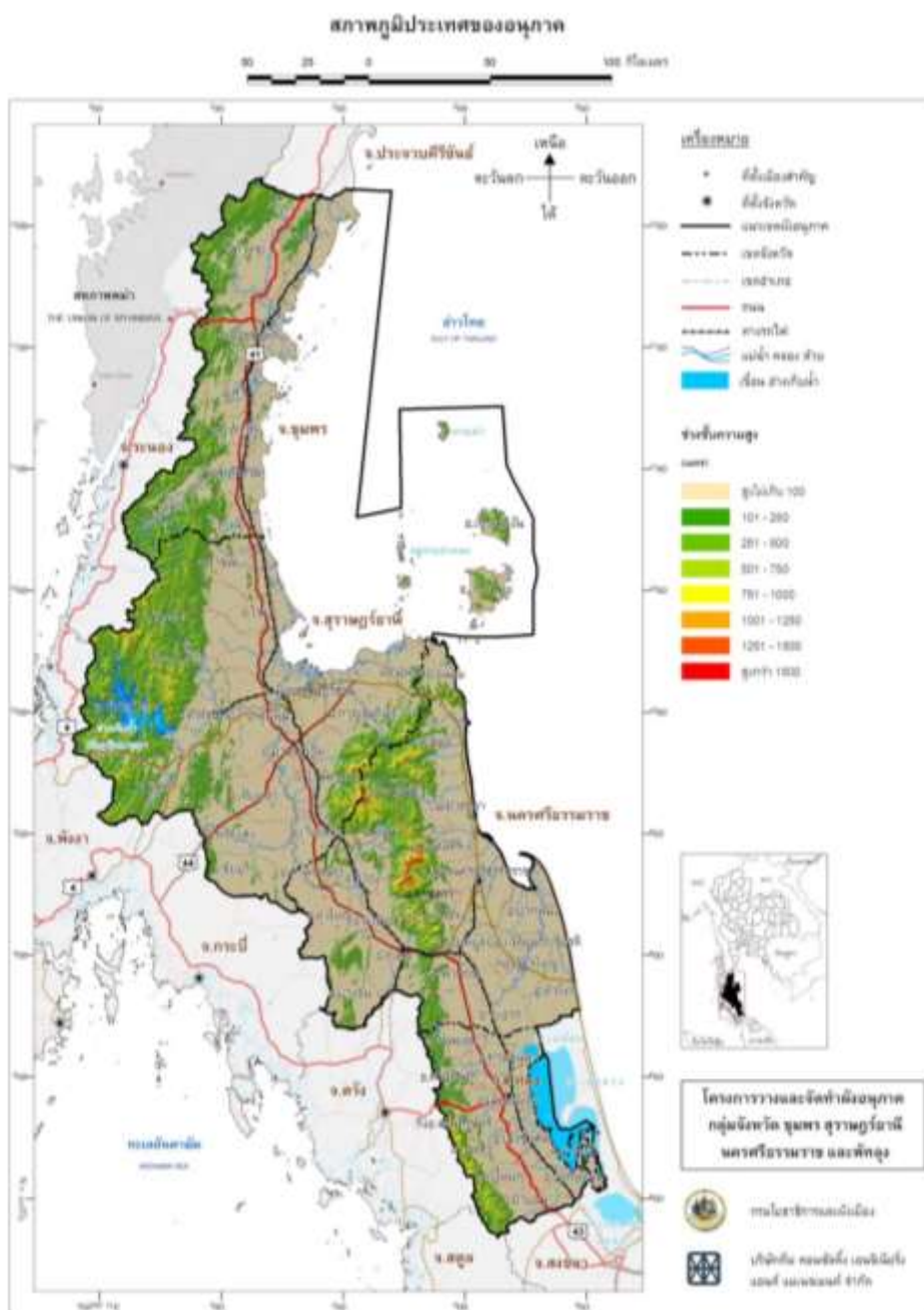
ลำดับที่	ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝนรวม (มิลลิเมตร)	จำนวนวัน ฝนตก (วัน)
1	2552	2,451.60	188
2	2551	2,174.30	157
3	2550	2,396.00	181
4	25549	2,187.20	182
5	2548	1,516.70	151

ภาพที่ 3.4 ภาพแสดงความสัมพันธ์กับสภาพภูมิอากาศ
ที่มา : สำนักผังประเทศและผังภาค ชั้น 3 กรมโยธาธิการและผังเมือง

3.3 การวิเคราะห์สภาพพื้นที่

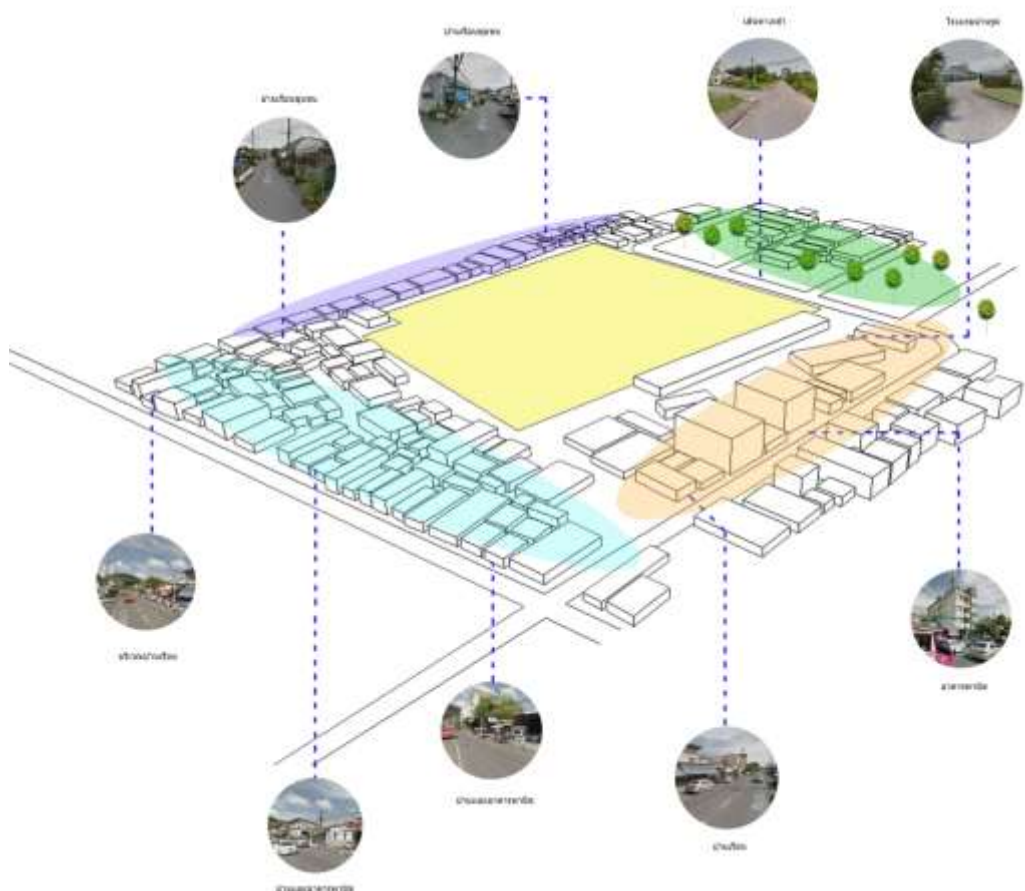
ภูเก็ตมีพื้นที่ประมาณ 1.75 ล้านไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นที่ราบสูงหรือภูเขา มีเทือกเขาทอดยาวในแนวเหนือใต้ ยอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ และพื้นที่ส่วนที่เหลือประมาณร้อยละ 30 เป็นที่ราบแถบเชิงเขาและชายฝั่งทะเลอยู่บริเวณตอนกลางและตอนใต้ของเกาะ อีกทั้งในภูเก็ตมีคลองซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่มากนัก ได้แก่ คลองบางใหญ่, คลองท่าจีน, คลองท่าเรือ และคลองบางโรง

ที่มา : สำนักผังประเทศและผังภาค ชั้น 3 กรมโยธาธิการและผังเมือง

3.4 การวิเคราะห์สภาพบริบท

สภาพพื้นที่ตั้งอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ต อยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนา วัดวิชิตสังฆาราม และสถานที่อนุรักษ์ทางวัฒนธรรม ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต และอีกหลายแห่งมีเส้นทางในการสัญจรที่สะดวกหลายทาง สภาพพื้นที่ไม่มีปัญหาสำหรับกิจกรรมหลักของโครงการ บริเวณใกล้เคียงมีชุมชนทางสัญจรมีระยะห่างจากถนนสายหลักประมาณ 300 เมตร บริเวณพื้นที่โครงการเป็นพื้นที่ราบเรียบพื้นที่ของโครงการเป็นพื้นที่ของเอกชนสามารถทำโครงการนี้ได้

ภาพที่ 3.5 วิเคราะห์บริบทบริเวณที่ตั้งโครงการ

ภาพที่ 3.6 วิเคราะห์บริบทสภาพแวดล้อมที่ตั้งโครงการ

3.5 การวิเคราะห์สภาพเงื่อนไขอาคาร

3.5.1 กฎหมายผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต

3.5.2 พระราชบัญญัติโรงแรม (พ.ศ.2478)

หลักเกณฑ์การขออนุญาต

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือนนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ "โรงแรม" หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสินจ้างสำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว "นายทะเบียน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้น ให้มีหน้าที่รับจดทะเบียนและควบคุมโรงแรม "ผู้พัก" หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนัก จัดให้พักอาศัยในโรงแรมเพื่ออยู่หรือพักชั่วคราว โดยจะเสียสินจ้างหรือไม่ก็ตาม "เจ้าสำนัก" หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม

มาตรา 4 โรงแรมจะเปิดดำเนินการได้ก็แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนโดยถูกต้อง โรงแรมที่เปิดดำเนินการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนภายในกำหนดสองเดือนนับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา 5 คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้นจะต้องระบุข้อความตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและกรณีจะเป็นอย่างไรก็ตามจะต้องมี (1) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม (2) ประเภทโรงแรม (3) ชื่อสำนักและอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก (4) จำนวนห้องให้พักอาศัย (5) ตำบลที่ตั้งโรงแรม ใบอนุญาตจะต้องมีรายการดังกล่าวข้างบนนี้ด้วย ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผังและรายการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างต่อนายทะเบียนเมื่อนายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดต่อความประสงค์แห่งมาตรา 6 ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติให้จัดสร้างขึ้นได้

มาตรา 6 ให้นายทะเบียนอนุญาตให้เปิดดำเนินการโรงแรมต่อเมื่อเป็นที่พอใจตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าความมั่นคงความสะอาดช่องอากาศและสถานที่ไม่ขัดกับอนามย์ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะโรงแรมเดียวและสิ้นอายุในวันที่ 31 ธันวาคมทุกปี ความในวรรคสองของมาตรา 6 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2484

มาตรา 7 ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียม ตามประเภทของโรงแรมหรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินห้องละหนึ่งร้อยบาท มาตรา 7 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

มาตรา 11 โรงแรมจะต้องมี (1) ป้ายบอกชื่อหรือยี่ห้อเป็นภาษาไทยให้เด่นชัดติดไว้หน้าโรงแรม (2) ใบอนุญาตติดไว้ ณ ที่เปิดเผยภายในโรงแรมและให้ใกล้ทางเข้าออกข้างหน้าให้มากที่สุด (3) เลขที่ประจำห้องพักติดไว้ที่หน้าห้อง

มาตรา 12 โรงแรมจะต้องมีสมุดซึ่งมีเลขเรียงหน้าติดต่อกัน ตามลำดับสำหรับจดนามผู้พักสมุดจดนามผู้พักนี้ก่อนที่จะให้จดนามผู้พักเป็นครั้งแรก เจ้าสำนักจะต้องยื่นต่อนายทะเบียนเพื่อประทับตราและลงลายมือชื่อ และนายทะเบียนต้องเซ็นชื่อย่อกำกับไว้ทุกๆแผ่น ให้เรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่มิให้เกินสามบาท เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 14 เจ้าสำนักมีหน้าที่ต้องจัดให้จดข้อความลงในสมุด จดนามผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้ และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปี ลงลายมือชื่อไว้ในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พักด้วย ถ้าผู้พักลงลายมือชื่อไม่ได้ ก็ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ หากผู้พักคนใดไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้รับผู้นั้นพักในโรงแรม สมุดจดนามผู้พักและบัตรจดนามผู้พัก ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและให้ถือว่าบัตรจดนามผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของสมุดจดนามผู้พัก การจดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พักต้องจดทุกรายการห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ถ้ารายการใดเขียนผิดห้ามมิให้ลบแต่ให้ขีดฆ่าแก้หรือตักเติมแล้วให้ผู้จดลงลายมือชื่อกำกับไว้ มาตรา 14 แก้ไขโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2503

3.53 กฎกระทรวงฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517)

ข้อ 1. ที่จอดรถยนต์ ที่กัณฑ์รถยนต์ ทางเข้าออกของรถยนต์ ปากทางเข้าออกของรถยนต์ เชนลาดสะพาน โรงมหรสพ โรงแรม อาคารชุด ภัตตาคาร ห้างสรรพสินค้า สำนักงาน อาคารขนาดใหญ่ ห้องโถง

ข้อ 2. ที่จอดรถยนต์

ข้อ 3. จำนวนที่จอดรถยนต์ ในเขตเทศบาลทุกแห่งหรือในเขตท้องที่ที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 ใช้บังคับ

3.5.4 กฎกระทรวงฉบับที่ 41(พ.ศ. 2537)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 (3) และมาตรา 8 (1) และ (9) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้

3.5.5 กฎกระทรวงฉบับที่ 44 (พ.ศ.2538)ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๓) และมาตรา ๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงไว้

3.5.6 กฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ.2543)

: หมวด 1 ,หมวด 2 (ส่วนที่ 1 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 2 ส่วนที่ 4) หมวดที่ 3 ,หมวดที่ 4

3.5.7 พระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535

3.6 วิเคราะห์เจ้าของ และผู้ใช้โครงการ

3.6.1 ข้อมูลเจ้าของโครงการ

3.6.1.1 กรรมการผู้จัดการ

3.6.1.2 รองกรรมการผู้จัดการ

3.6.2 จำนวนนักท่องเที่ยว

ตารางที่ 3.7 การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติปี พ.ศ. 2549-2552

ที่มา : สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว

	การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยของคนไทย (Domestic)						การเดินทางท่องเที่ยวของชาวต่างชาติของชาวต่างชาติ (International)							
	นักท่องเที่ยวไทย		คืนพักเฉลี่ย (วัน)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย		รายได้		นักท่องเที่ยวต่างชาติ		คืนพักเฉลี่ย (วัน)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย		รายได้	
	จำนวน (ล้าน)	เปลี่ยนแปลง (%)		ต่อคนต่อวัน (Baht)	เปลี่ยนแปลง (%)	ล้านบาท	เปลี่ยนแปลง (%)	จำนวน (ล้าน)	เปลี่ยนแปลง (%)		ต่อคนต่อวัน (Baht)	เปลี่ยนแปลง (%)	ล้านบาท	เปลี่ยนแปลง (%)
2540	52.1	-0.79	2.31	1,466	11.57	180,388	14.66	7.2	0.41	8.33	3,672	-0.92	220,754	0.63
2541	51.7	-0.72	2.37	1,513	3.19	187,898	4.16	7.8	7.53	8.4	3,713	1.12	242,177	9.70
2542	53.6	3.02	2.43	1,524	2.29	203,179	7.42	8.6	10.50	7.96	3,705	-0.23	253,018	4.48
2543	54.7	2.08	2.48	1,718	12.75	210,516	3.61	9.5	10.82	7.77	3,861	4.23	285,272	12.75
2544	58.6	7.09	2.51	1,703	-0.88	223,732	6.28	10.1	5.82	7.93	3,748	-2.93	299,047	4.83
2545	61.8	5.45	2.55	1,690	-0.77	235,337	5.19	10.8	7.33	7.98	3,754	0.15	323,484	8.17
2546	69.4	12.20	2.61	1,824	7.98	289,987	23.22	10.0	-7.36	8.19	3,775	0.55	309,269	-4.39
2547	74.8	7.84	2.6	1,852	1.53	317,225	9.39	11.7	16.46	8.13	4,058	7.51	384,360	24.28
2548	79.5	6.33	2.73	1,769	-4.51	334,717	5.51	11.5	-1.51	8.2	3,890	-4.13	367,380	-4.42
2549	81.5	2.46	2.65	1,795	1.48	322,534	8.41	13.8	20.01	8.62	4,048	4.06	482,319	31.29
2550	83.2	2.14	2.63	1,767	-1.55	380,417	4.15	14.5	4.65	9.19 ^o	4,121	1.80	547,782	13.57
2551								14.6	0.83	9.66				
2552								14.1	-2.98					

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปต่างประเทศแยกตามประเทศปลายทางปี 2540-2550 จำนวนนักท่องเที่ยวไทยไปต่างประเทศเพิ่มขึ้นจาก 1.64 ล้านคนในปี 2540 เป็น 4.02 ล้านคนในปี 2550 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 13.21 ต่อปี ซึ่งมากกว่าอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาประเทศไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่ปี 2546 จนถึงปี 2550 มีอัตราการเพิ่มขึ้นมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน ได้แก่ ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ลาว และประเทศในกลุ่มเอเชียตะวันออก ได้แก่ ฮองกงและญี่ปุ่น แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวของประเทศในภูมิภาคแถบอาเซียน และเอเชียตะวันออกอื่นๆ ที่นับเป็นคู่แข่งที่สำคัญสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยในอนาคต

3.6.3 จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ

ตารางที่ 3.8 ตารางจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ 1
ที่มา : สำนักพัฒนาการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว

รายการ	2555 (2012)	2556 (2013)	2557 (2014)	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)		Item
				Percent change		
				2556 (2013)	2557 (2014)	
จำนวนสถานพักแรม (place) ^W	843	752	..	-10.79	..	Number of accommodation (place) ^W
จำนวนห้อง (ห้อง) ^W	53,814	46,007	48,241	-14.51	4.86	Number of rooms in accommodation (room) ^W
จำนวนผู้เยี่ยมชม	10,789,647	11,960,044	11,958,603	10.85	-0.01	Number of visitors
ชาวไทย	3,233,542	3,564,123	3,699,187	10.22	-1.82	Thai
ชาวต่างประเทศ	7,556,105	8,395,921	8,459,416	11.11	0.76	Foreigner
จำนวนนักท่องเที่ยว ^W	10,211,885	11,339,885	11,312,037	11.05	-0.25	Number of tourists ^W
ชาวไทย	2,994,910	3,304,904	3,226,421	10.35	-2.37	Thai
ชาวต่างประเทศ	7,216,975	8,034,981	8,085,616	11.33	0.63	Foreigner
จำนวนนักท่องเที่ยว ^W	577,762	620,159	646,566	7.34	4.26	Number of excursionists ^W
ชาวไทย	236,632	259,219	272,766	8.63	5.23	Thai
ชาวต่างประเทศ	339,130	360,940	373,800	6.43	3.56	Foreigner
ระยะเวลาพักแรมเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	4.46	4.02	3.89	-9.87	-3.23	Average length of stay (Day)
ชาวไทย	3.00	2.87	2.74	-4.33	-4.53	Thai
ชาวต่างประเทศ	5.06	4.49	4.35	-11.26	-3.12	Foreigner
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน) ^W						Average expenditure (Baht/Person/Day) ^W
ผู้เยี่ยมชม	4,964.25	5,639.43	5,805.97	13.6	2.95	Visitors
ชาวไทย	3,279.38	3,819.40	3,991.51	16.5	4.51	Thai
ชาวต่างประเทศ	5,386.15	6,126.16	6,237.7	13.7	1.82	Foreigner
นักท่องเที่ยว	4,996.49	5,682.68	5,810.2	13.7	2.24	Tourists
ชาวไทย	3,310.41	3,864.93	4,046.8	16.8	4.71	Thai
ชาวต่างประเทศ	5,411.58	6,160.60	6,273.7	13.8	1.84	Foreigner
นักเดินทาง	2,422.53	2,461.93	2,519.6	1.6	2.34	Excursionists
ชาวไทย	2,109.02	2,152.97	2,199.8	2.1	2.18	Thai
ชาวต่างประเทศ	2,643.15	2,683.83	2,753.1	1.5	2.58	Foreigner
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท) ^W						Revenue (Million baht) ^W
ผู้เยี่ยมชม	228,984.9	260,442.1	299,290.5	13.7	-0.44	Visitors
ชาวไทย	30,291.6	37,217.3	36,375.3	22.9	-2.26	Thai
ชาวต่างประเทศ	198,693.3	223,224.9	222,915.2	12.3	-0.14	Foreigner

3.6.4 วิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยโครงการ

3.6.4.1 Front the house

ตารางที่ 3.9 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่สาธารณะ

Public Area				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
โถงต้อนรับ	1	180	180	A
Lobby	1	120	120	A
Front office	1	60	60	A
ร้านค้า	1	40	40	C
Coffee shop	2	80	160	C
Telephone, Internet	2	8	16	A
ห้องน้ำหญิง	1	6	6	A
ห้องน้ำชาย	1	6	6	A
ธนาคาร	4	8	32	C
รวม			620	
Circulation		40%	248	A

ตารางที่ 3.10 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของห้องพัก

Guest Room				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
Standard room	10 ห้อง	41	410	A
Superior room	20 ห้อง	89	1,780	A
Deluxe room	10 ห้อง	54	540	A
รวม	40 ห้อง		2,730	
Service Type	1		220	C
Service Villa	1		120	C
รวม			3,070	
Circulation		30%	921	A

ตารางที่ 3.11 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของกิจกรรมภายในโครงการ

Activity Area				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
Open Area	1	1,500	1,500	C
Staff Area	1	24	24	C
รวม			1,524	
Circulation		30%	457.2	A

ตารางที่ 3.12 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของร้านค้าให้เช่า

ส่วนร้านค้าเช่า				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
Shop	6	25	150	C
Staff Area	1	12	12	C
รวม			162	
Circulation		30%	48.6	A

ตารางที่ 3.13 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของห้องอาหาร

Food & Beverage				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
ห้องอาหารหลัก	1	200	200	C
ห้องจัดเลี้ยง	1	160	160	C
ห้องประชุมย่อย 4ห้อง	4	80	320	C
รวม			680	
Circulation		30%	204	A

3.6.4.2 Back of the house

ตารางที่ 3.14 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของบริการ

Service Area				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
ครัว	1		236	A
-พื้นที่เตรียมอาหาร		32		
-พื้นที่เก็บอาหาร		120		
-พื้นที่ทำอาหาร		60		
-Staff Area		12		
-Loading Area		12		
ส่วนแม่บ้าน	1	24	24	A
ห้องเก็บของ	1	12	12	C
ห้องซักเสื้อผ้า	1		256	A
-ห้องเครื่องซัก		80		
-พื้นที่อบแห้ง		40		
-พื้นที่เก็บเสื้อผ้า		60		
-พื้นที่รับ-ส่ง		24		
-ห้องรีดเสื้อผ้า		40		
-Staff Area		12		
ห้องปฐมพยาบาล	1	32	32	C
ส่วนจัดเลี้ยง	1		34	A
-เก็บของ		28		
-ห้องน้ำหญิง		3		
-ห้องน้ำชาย		3		
ส่วนสำนักงาน	1		36	A
-ห้องพักฝ่ายดูแล		15		
-ห้องฝึกอบรม		15		
-ห้องน้ำหญิง		3		
-ห้องน้ำชาย		3		

ตารางที่ 3.15 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของบริการ (ต่อ)

	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
ส่วนดูแล	1		48	A
-ห้องพักผู้ดูแล		16		
-ห้องฝึกสอน		20		
-Staff Area		12		
พื้นที่เก็บขยะ	1	28	28	A
รวม			706	
Circulation		30%	211.8	A

ตารางที่ 3.16 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของการบริหารและธุรการ

Administration				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
Reception	1	18	18	C
ห้องผู้จัดการฝ่ายบริหาร	1	32	32	C
สำนักงานทั่วไป	1	60	60	C
ประชาสัมพันธ์	1	12	12	C
ห้องผู้จัดการฝ่ายบริการพิเศษ	1	32	32	C
ฝ่ายขาย	1	18	18	C
ห้องประชุม	2	80	160	C
สำนักงานฝ่ายสุขภาพ	1	40	40	C
สำนักงานฝ่ายเช่าร้าน	1	40	40	C
สำนักงานฝ่ายห้องอาหาร	1	40	40	C
เก็บของ	1	12	12	C
ห้องอาหารของสำนักงาน	1	32	32	C
ห้องน้ำหญิง	1	6	6	A
ห้องน้ำชาย	1	6	6	A
โถงพักรวม	1	12	12	C
รวม			520	
Circulation		30%	156	A

ตารางที่ 3.17 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของซ่อมบำรุงและห้องเครื่องต่างๆ

Service & Mechanic				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
ห้องพักช่าง	1	24	24	A
ห้องเครื่องจักรกล	1	50	50	A
ห้องเครื่องใช้ไฟฟ้า	1	50	50	A
ห้องเครื่องใช้ไฟฟ้าสำรอง	1	32	32	A
ห้องสูบน้ำ	1	28	28	A
ห้องเครื่องปรับอากาศ	1	50	50	A
ห้องเครื่องระบบรักษาความปลอดภัย	1	15	15	A
ห้องเก็บของ	1	12	12	C
ห้องน้ำรวมชาย-หญิง		6	6	A
Furniture Storage	1	120	120	A
โรงอาหารพนักงาน	1	28	28	A
Staff Area	1	24	24	C
Loading Area	1	12	12	C
รวม			451	
Circulation		30%	135	A

ตารางที่ 3.18 ตารางแสดงรายละเอียดของพื้นที่ส่วนของที่จอดรถ

Service Area				
	จำนวน (Unit)	พื้นที่ (Unit*ตร.ม)	รวม (ตร.ม)	อ้างอิง
จอดรถลูกค้า	50	50*15	750	A
จอดรถพนักงาน	74	74*15	1,110	A
จอดรถบัส	4	4*40	160	A
จอดรถบริการ	6	6*15	90	A
รวม			2,110	
Circulation		100%	2,110	A

หมายเหตุ : มีเกณฑ์ดังนี้ A = Architecture data C = Case Study

บทที่ 4

การวิเคราะห์เกณฑ์และแนวความคิดในการออกแบบ

การวิเคราะห์เกณฑ์และแนวคิดในการออกแบบ (Concepts and Design Criteria Analysis) จากผลการศึกษาวเคราะห์บทที่ 3 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สภาพที่เป็นข้อเท็จจริงต่างๆ สรุปลงให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมต่างๆ ของโครงการทำให้สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการออกแบบหรือสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคารทั้งหมดเพื่อเป็นแนวทางในการคิดแก้ไขปัญหาและนำไปใช้เป็นเกณฑ์และแนวทางความคิดในการออกแบบให้เกิดประสิทธิภาพต่างๆ ของอาคาร

4.1 ลักษณะเนื้อที่ว่าง (Space)

สำหรับโครงการสามารถวิเคราะห์ และกำหนดรายละเอียดองค์ประกอบได้จากการวิเคราะห์จากตัวอย่างอาคารประเภทเดียวกัน มาตรฐานของพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบจะต้องมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องของหลายปัจจัย เพื่อนำมาพิจารณาสำหรับการออกแบบต่อไป ดังหัวข้อต่อไปนี้

4.1.1. มาตรฐานการออกแบบห้องพัก

ห้อง Standard rooms	ให้มีพื้นที่	41 ตารางเมตร
ห้อง Deluxe rooms	ให้มีพื้นที่	54 ตารางเมตร
ห้อง Superior room	ให้มีพื้นที่	89 ตารางเมตร

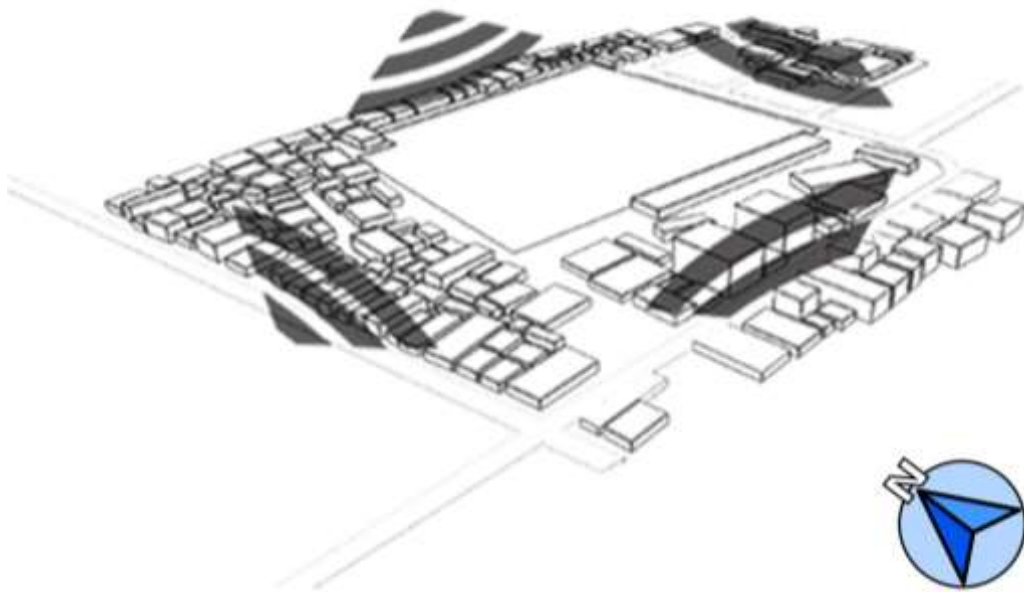
ภาพที่ 4.1 : ภาพแสดงลักษณะพื้นที่ห้องพัก

4.2 การได้ยิน (Audibility)

4.2.1. ลักษณะพฤติกรรม (Behavior Setting)

เป็นการแสดงถึงลักษณะการกระจายเสียงที่จะเกิดขึ้นภายในโครงการที่มีผลกระทบต่อบริเวณโดยรอบพื้นที่โครงการ และเสียงที่เกิดจากบริเวณโดยรอบของโครงการที่มีผลกระทบต่อภายในโครงการ

ภาพที่ 4.2 : แสดงผลกระทบทางเสียงต่อพื้นที่

ทิศเหนือ : ได้รับผลกระทบปานกลางเนื่องจากเป็นชุมชนเล็ก

ทิศตะวันออก : ได้รับผลกระทบจากเสียงปานกลางเนื่องจาก

ไม่ติดกับสิ่งปลูกสร้างแต่ได้รับผลกระทบจากการติดถนนซอยทาง

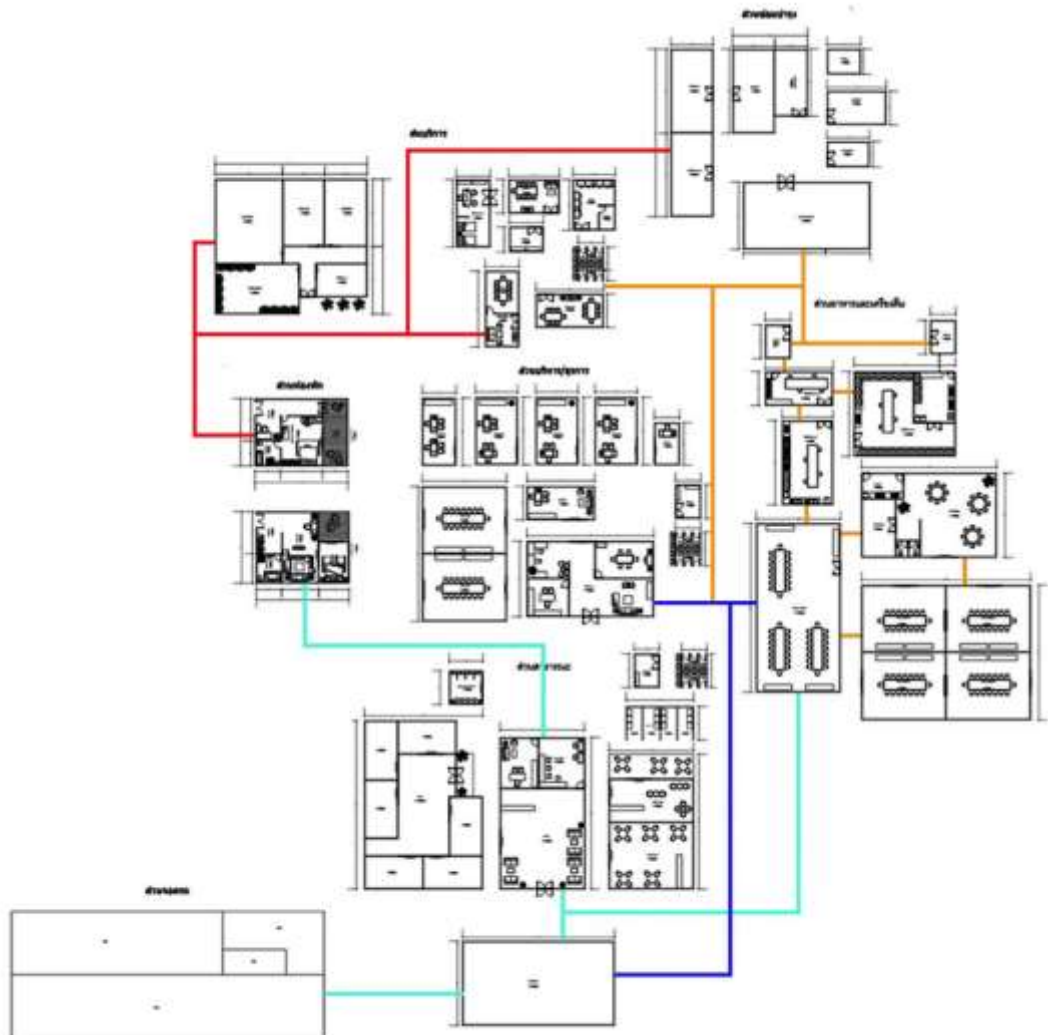
ทิศใต้ : ได้รับผลกระทบจากเสียงน้อยที่สุดเนื่องจากติดกับ

โรงแรมมาตรฐานที่ต้องการความเงียบสงบ

ทิศตะวันตก : ได้รับผลกระทบมากที่สุดเนื่องจากติดกับชุมชนขนาดใหญ่

4.3. การจัดทางสัญจร (Circulation)

4.3.1. วัตถุประสงค์ของการจัดการทางสัญจรเพื่อให้สามารถรับรู้ถึงลักษณะทางสัญจรทั้งหมด เพื่อสามารถที่จะแยกประเภทของทางสัญจรได้ซึ่งแตกต่างกันออกไปตามแต่ละพื้นที่เชื่อมถึงกัน

ภาพที่ 4.3 : แสดงการจัดทางสัญจรภายในโครงการ

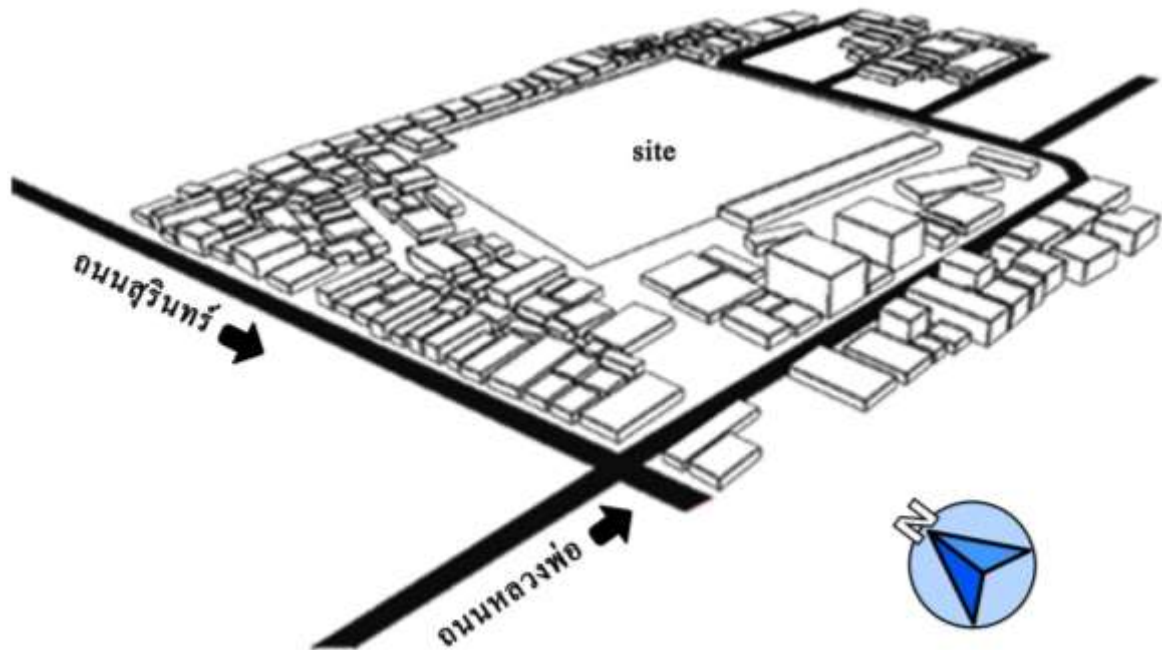
สีฟ้า : เส้นทางของแขก (Circulation Guest)

สีน้ำเงิน : เส้นทางบริหาร/บุคลากร (Circulation Staff)

สีส้ม : เส้นทางบริการ (Circulation Maid)

สีแดง : เส้นทางซ่อมบำรุง (Circulation Service)

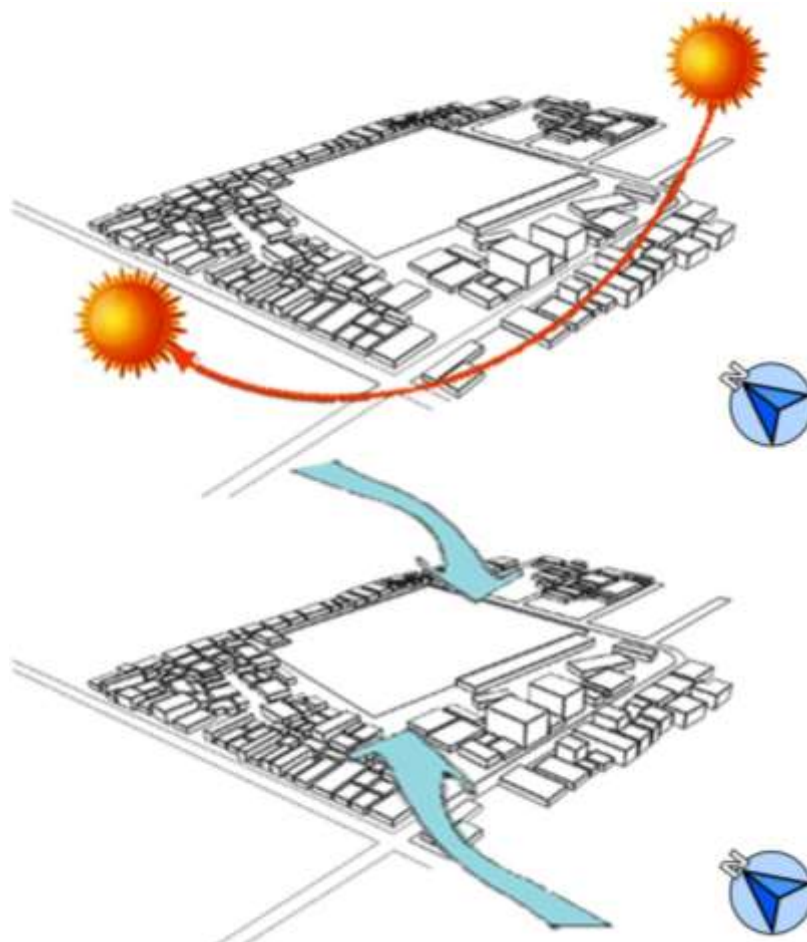
การจัดทางสัญจรเพื่อให้สามารถรับรู้ถึงลักษณะทางสัญจรทั้งหมดเพื่อสามารถแยกประเภทของทางสัญจรได้

ภาพที่ 4.4 : แสดงแสดงถนนเส้นทางหลัก

เส้นสีดำแสดงถึงเส้นทางหลักที่สามารถเข้าถึงพื้นที่Siteได้ โดยมีสองเส้นทางที่สามารถมาจาก ถนนสุรินทร์ และถนนหลวงพ่อ

4.4.ความสบาย (Comfort)

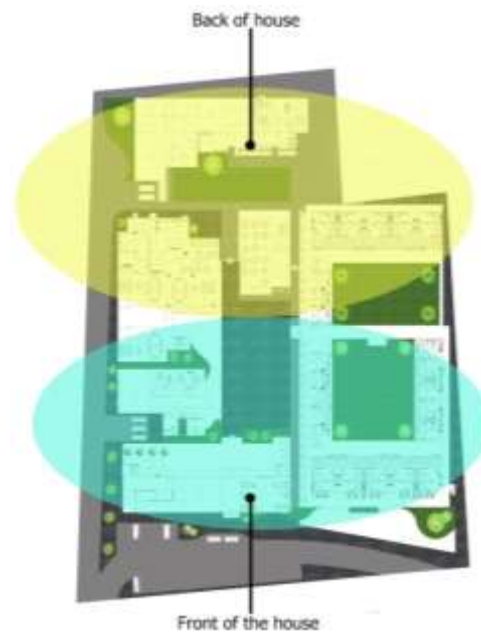

ภาพที่ 4.5 : แสดงทิศทางของแดด ลม

4.4.1.วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ความสบายเพื่อสามารถรับรู้ถึงสภาพภูมิอากาศที่แดด, ลม, ฟ้า, อากาศ และความชื้น ฯลฯ ว่ามีลักษณะอย่างไรก่อนการออกแบบอาคารเพื่อ ความสบายทั้งทางด้านกายภาพและด้านจิตวิทยาของผู้ใช้สอยภายในโครงการ แสงแดด แสงแดดจากดวงอาทิตย์ส่วนใหญ่ของปีจะมีทิศทางจากทิศตะวันออกไปทาง ทิศใต้จนถึงทิศตะวันตกหรือเรียกว่า "อ้อมใต้" ดังนั้นทิศใต้จึงมีแสงแดดตลอดวันเป็นส่วนใหญ่ โดยมุม แสงแดดที่อ้อมใต้มากที่สุดจะอยู่ช่วงเดือนธันวาคม ส่วนในช่วงกลางเดือนเมษายนถึง เดือนสิงหาคมที่แสงแดดจะมีมากในทิศทาง "อ้อมเหนือ"และมีแสงแดดทามุมที่ทิศเหนือมากที่สุด ในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี

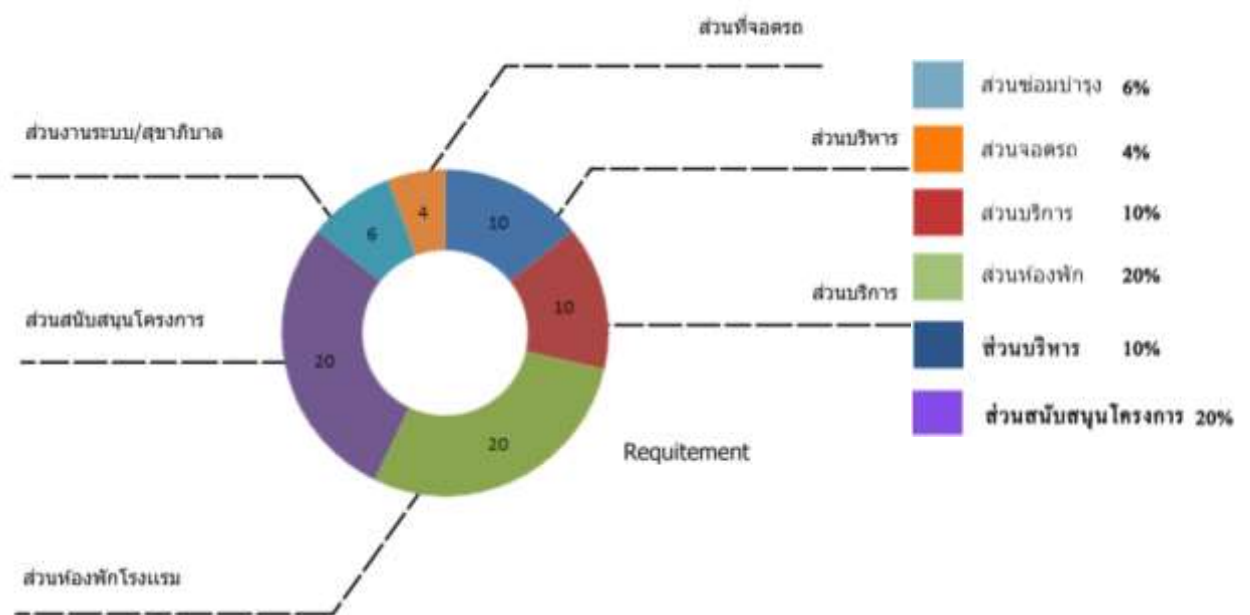
4.5. ความชัดเจน (Legibility)

มีการจัดแบ่งส่วนพื้นที่ของ Front of the house กับ Back of house

ภาพที่ 4.6 : แสดงการวางแผนอาคาร

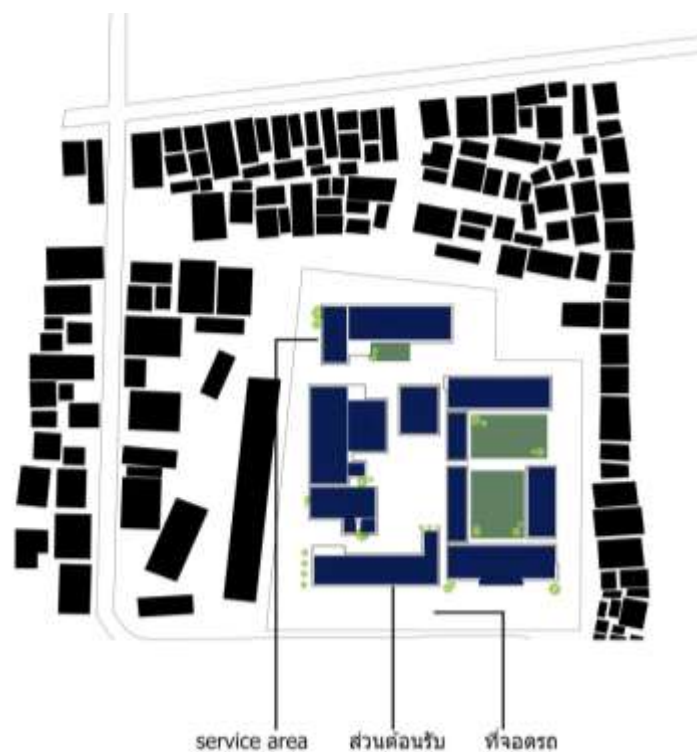
ขนาดของแต่ละพื้นที่ภายในโครงการ จากการศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปพื้นที่

ภาพที่ 4.7 : ภาพแสดงขนาดของแต่ละพื้นที่

4.6. ความสะดวก (Convenience)

ความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ ที่สัมพันธ์กับการใช้สอยวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ความสะดวก เพื่อการออกแบบทางสัญจรต่างๆให้มีความสะดวกซึ่งสามารถรับรู้ถึงการเข้าถึงในส่วนต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเข้าถึงของพื้นที่ที่รับทจากภายนอกเข้าสู่โครงการและการเข้าถึงกันเองภายในโครงการซึ่งจะแบ่งได้เป็นทั้งการเข้าถึง ที่เป็นทั้งทางเดินของคนปกติ, คนพิการ และทางรถโดยสารตลอดมาจากการจัดทางสัญจรทั้งนี้เพื่อการเข้าถึงที่มีความสะดวก และการตอบสนองต่อการทำกิจกรรมของผู้ใช้สอยภายในโครงการให้มีความต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.8 : แสดงการเว้นช่องทางเดิน

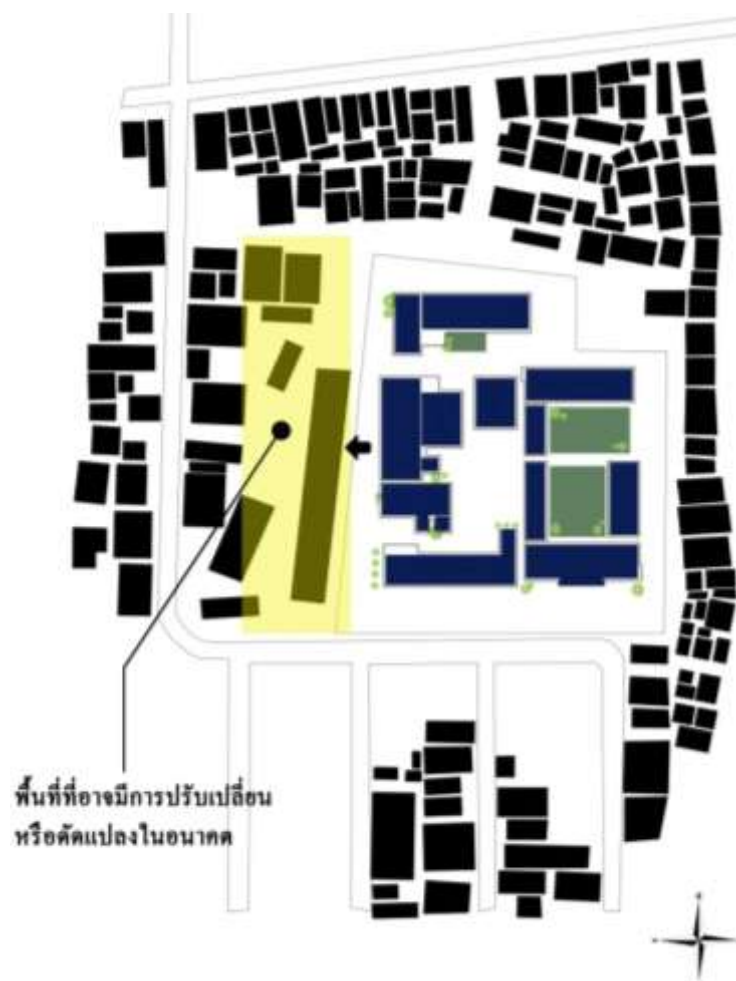
4.7. ความสอดคล้องกับเศรษฐกิจ (Economy)

4.7.1. วิธีสร้างความสง่างาม (Elegant Means)

โครงการนี้เป็นโครงการที่เน้นไปทางรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส คงความสวยงามเรียบง่ายไม่เกินความจำเป็น นำเอกลักษณ์ของอาคารตึ๊งแถว บ้าน ฯลฯ การออกแบบที่ดูเรียบง่ายแต่มีเอกลักษณ์ เช่น ลวดลาย Detail การวางผัง กิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้

4.8. ความยืดหยุ่น (Flexibility)

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ความยืดหยุ่น เพื่อสามารถรับรู้สภาพของโครงการที่จะมีผลต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็นเรื่องของการปรับเปลี่ยน, ตัดแปลง, ความหลากหลาย การขยาย ต่อเติม เช่น การวางผังอาคารที่สามารถต่อเติมอาคารในส่วนของพื้นที่เพิ่มเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 4.9 : ภาพแสดงการขยายตัวของกลุ่มอาคารในอนาคต

4.9. ภาพลักษณ์ (Image)

การศึกษาภาพลักษณ์ของพื้นที่ที่มีความสำคัญมากสำหรับการเลือกที่ตั้งของพื้นที่ เพื่อสร้างแรงดึงดูดของสถานที่ในความเหมาะสมของการท่องเที่ยวและพักอาศัยในแต่ละพื้นที่โดยมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างกันออกไป

4.9.1. เอกลักษณ์ (Identity)

เอกลักษณ์ : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทยหั่ว ลักษณะของอาคารหลังนี้ เป็นอาคาร 2 ชั้น ด้านในเป็นห้องโถงกว้างใหญ่ ล้อมรอบพื้นที่ว่างที่สามารถมองลงมาชั้นล่างบนหน้าจั่ว อาคารมีรูปปูนปั้นเป็นรูปคางคางแดงซึ่งสื่อความหมายถึงการรู้หนังสือคือโซคอันยิ่งใหญ่

ภาพที่ 4.10 : ภาพแสดงเอกลักษณ์ : พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติไทยหั่ว

เอกลักษณ์ : ตึกแถวชิโนโปรตุกีส อาคารเก่าๆเป็นบ้านเรือนและร้านค้าเป็นส่วนใหญ่ เอกลักษณ์ของอาคารคือรูปแบบภายนอกเป็นแบบตะวันตกส่วนประตูและหน้าต่างเป็นแบบจีนผสมผสานเข้ากันอย่างลงตัว อาคารเหล่านี้ยาวตลอดตามถนนสายต่างๆ และมีลักษณะแบบเดียวกันทั้งหมด ในปัจจุบันมีการซ่อมแซมเปลี่ยนแปลงบานประตูหน้าต่างและลงสีอาคารให้ดูใหม่มีการเลือกใช้สีบานบานประตูต่างกันเล็กน้อยแต่สวยงามเหมือนในอดีต

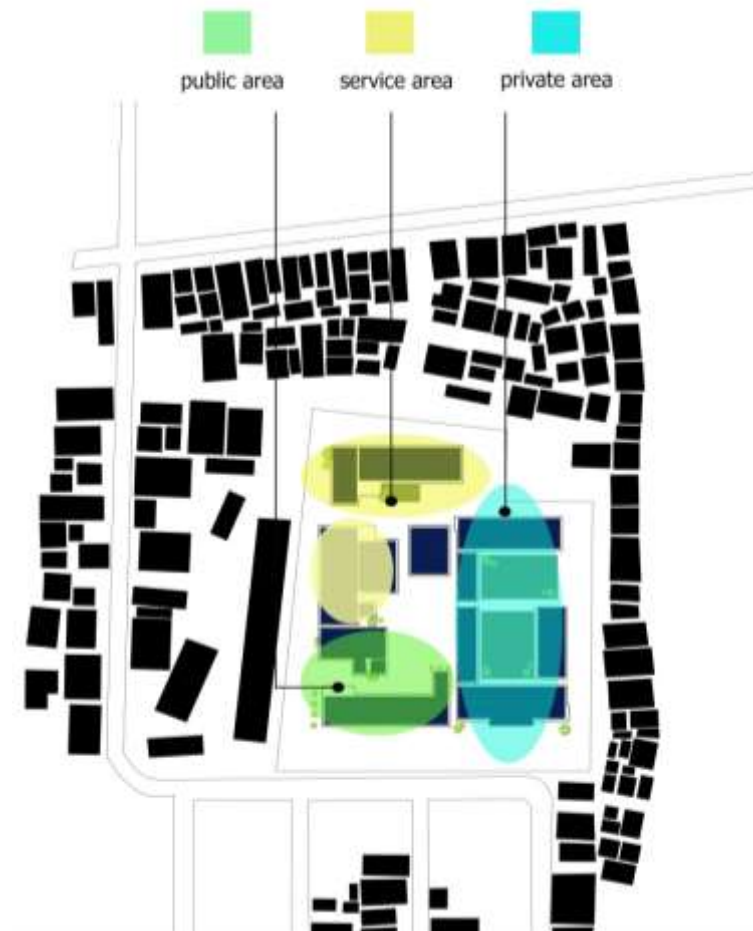

ภาพที่ 4.11 : ภาพแสดงเอกลักษณ์ : ตึกแถวภูเก็ต

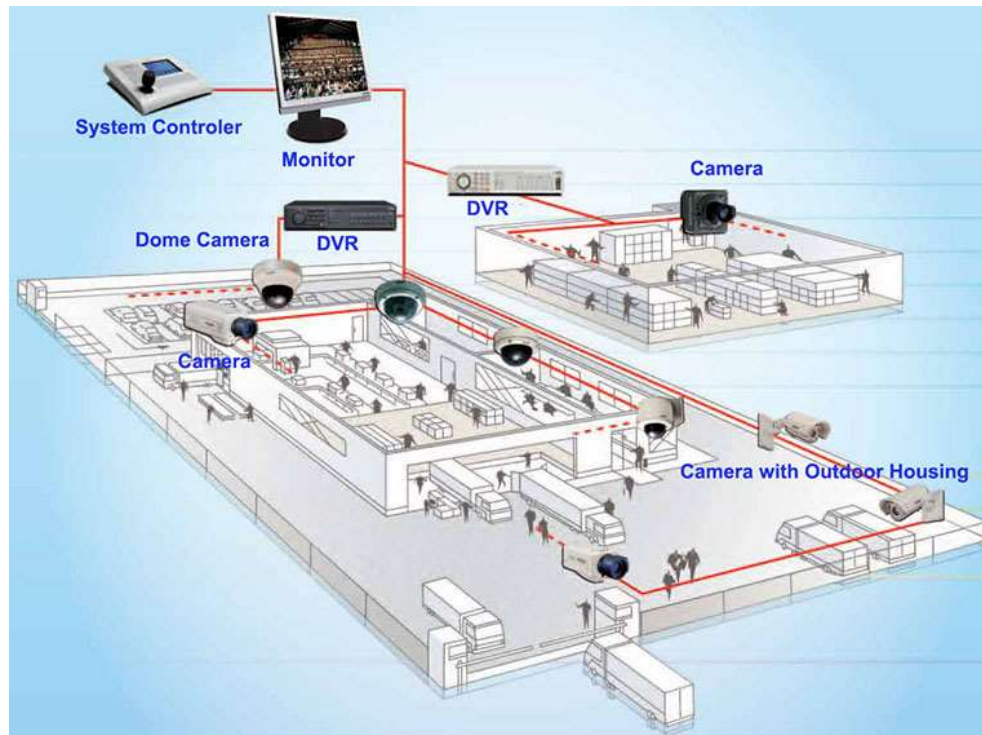
4.10. การสร้างพื้นที่ส่วนบุคคล (Personalization)

วิเคราะห์การสร้างพื้นที่ ที่มีสภาพเป็นส่วนตัวที่เหมาะสมคือ การควบคุมหรือลดทอนต่อการรับรู้ของแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างขอบเขตที่แน่นอนเพื่อง่ายต่อการควบคุมดูแล

ภาพที่ 4.12 : ภาพแสดง zoning พื้นที่ในโครงการ

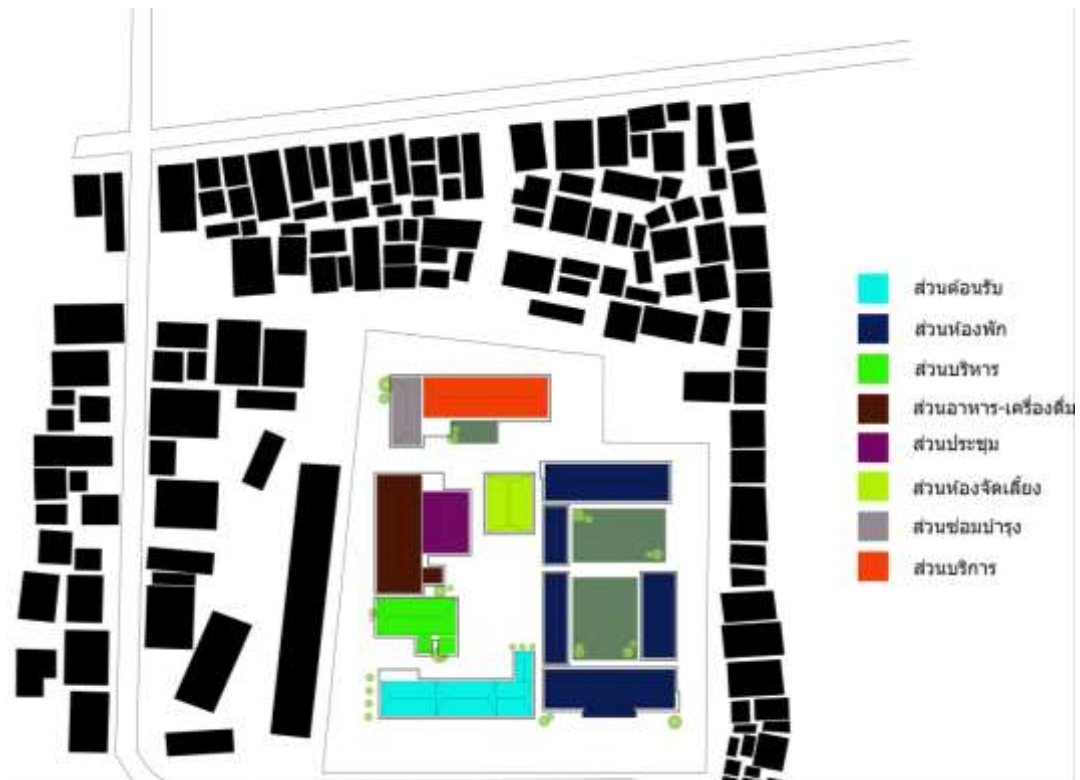
4.11. การรักษาความปลอดภัย (Security)

ภาพที่ 4.13 : ภาพแสดงการจัดระบบของกล้องวงจรปิดแบบภายใน
ที่มา : ระบบกล้องวงจรปิด ภายในโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท มีเดีย เซิร์ช จำกัด

4.12. Zoning

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์การสร้างพื้นที่ส่วนบุคคล, ความสงบส่วนตัว และขอบเขตนั้น ซึ่งเป็นสามเรื่องที่สอดคล้องกันเพื่อสามารถรับรู้ถึงการสร้างพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ภายในโครงการให้มีการแบ่งขอบเขตพื้นที่การวิเคราะห์การจัดกลุ่มพื้นที่ใช้สอย (Grouping)

ภาพที่ 4.14 : ภาพแสดง Zoning ภายในโครงการ

4.13. การมองเห็น (Visibility)

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์การมองเห็นนั้นเพื่อสามารถรับรู้ถึงการสร้างหรือกำหนด องค์ประกอบต่างๆภายในโครงการให้บริบทภายนอกสามารถมองเห็นถึงตัวอาคารได้ทุกทิศทาง และการออกแบบให้ภายในโครงการสามารถมองเห็นบริบทโดยรอบ

4.13.1. ลักษณะของการมองเห็นคอร์ตภายในโครงการที่ชัดเจน สามารถมองเห็นและใช้งานภายในคอร์ต โดยมีการกำหนดพื้นที่การใช้งานให้อยู่ในขอบเขตที่สามารถมองเห็นและเข้าถึงได้ง่าย

ภาพที่ 4.15 : ภาพแสดงมุมมองในการมองของคนแต่ละพื้นที่ในบริเวณส่วนต้อนรับ

ภาพที่ 4.16 : ภาพแสดงมุมมองในการมองของคนแต่ละพื้นที่ในบริเวณส่วนห้องพัก

บทที่ 5

บทสรุปช่องโครงการ

5.1. สรุป ที่ว่างเพื่อการใช้สอยของโครงการ

องค์ประกอบโครงการ	พื้นที่รวมโครงการ(ตารางเมตร)
Public Area	620
Guest Room	3,070
Activity Area	1,524
ส่วนร้านค้าเช่า	162
Food & Beverage	680
Service Area	706
Administration	520
Service & Mechanic	451
พื้นที่จอดรถ	2,110
รวมพื้นที่ใช้สอย	9,843

ตารางที่ 5.1 : แสดงพื้นที่ใช้สอยภายในโครงการ

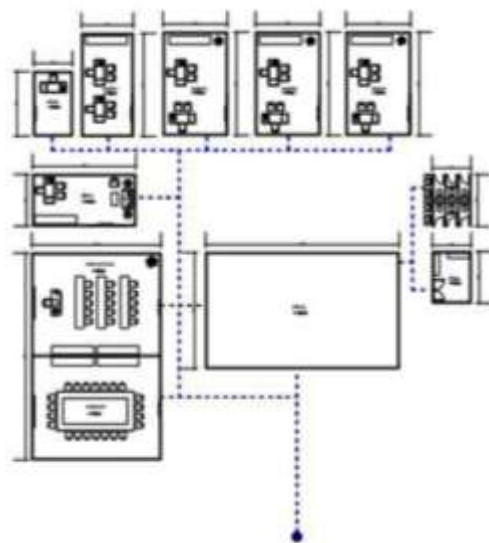
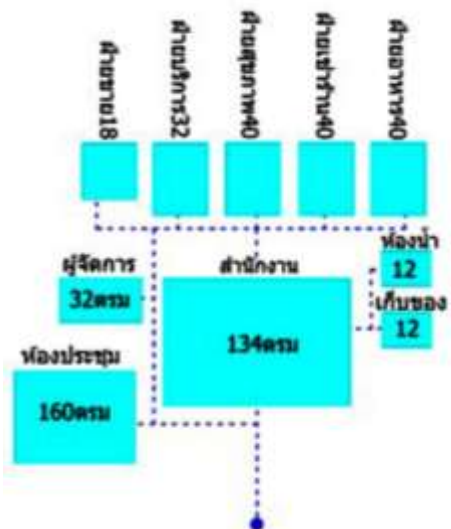
5.2. สรุปแผนภาพระบบการจัดความสัมพันธ์ต่าง ๆ (Relation Diagram)

จากการที่ได้กำหนดโปรแกรมการใช้งานของแต่ละส่วนของโครงการจึงส่งผลถึงความสัมพันธ์ของที่ว่างการใช้สอยภายในโครงการที่มีความสัมพันธ์และมีความเหมาะสมของพื้นที่แต่ละพื้นที่ในการใช้งานพื้นที่นั้น และเส้นทางสัญจรของแต่ละบุคคลที่ใช้ภายในโครงการ

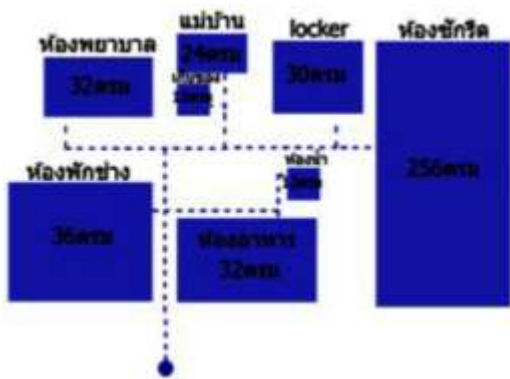
5.2.1. แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของที่ว่างใช้สอย (Space Relation Chart) มีความสัมพันธ์กับการใช้สอยของแต่ละส่วนของโครงการ

ส่วนที่1 พนักงานบุคคลที่เกี่ยวข้อง BACK OF HOUSE

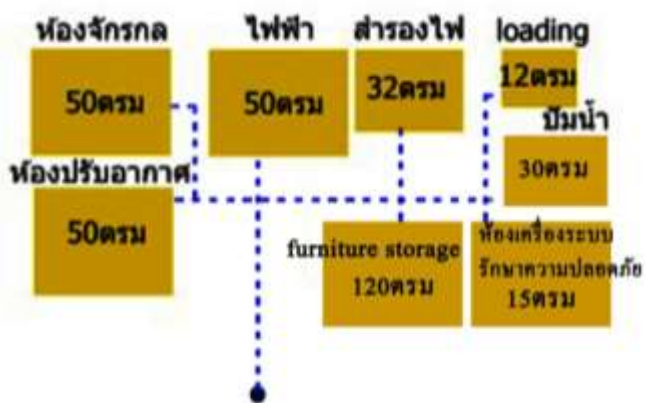
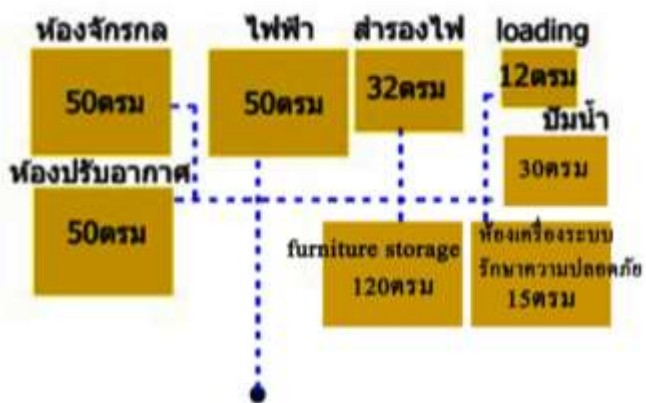
สีฟ้า คือส่วนสำนักงาน

สีน้ำเงิน คือส่วนพนักงาน

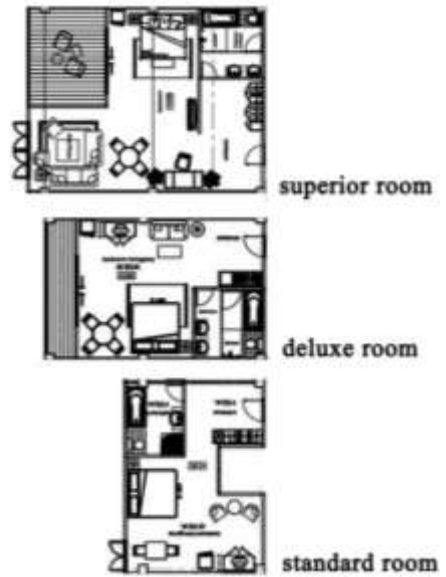
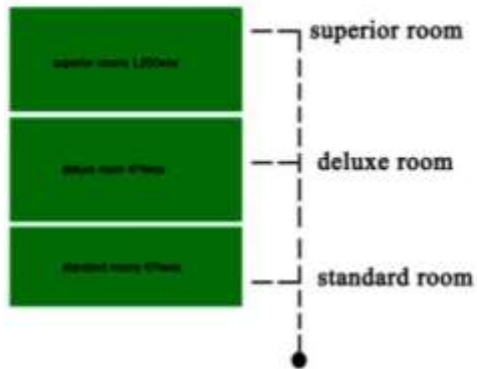

สีเหลือง คือส่วนซ่อมบำรุง

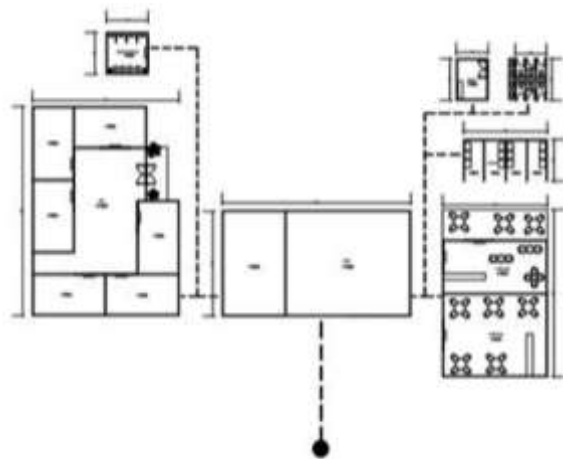

ส่วนที่2 แยกผู้มาใช้ FRONT OF THE HOUSE

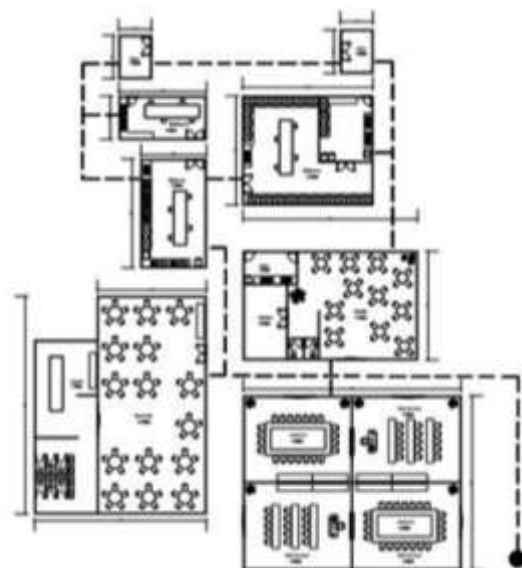
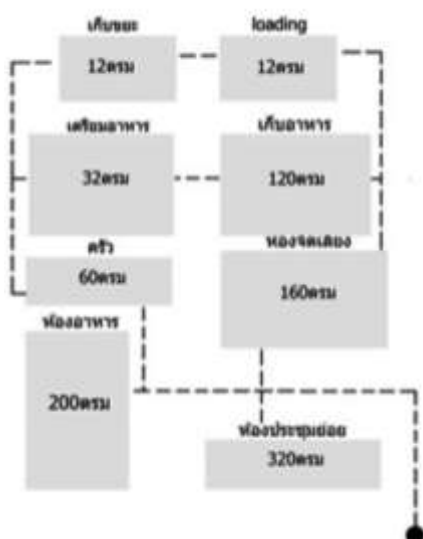
สีเขียว คือส่วนห้องพัก

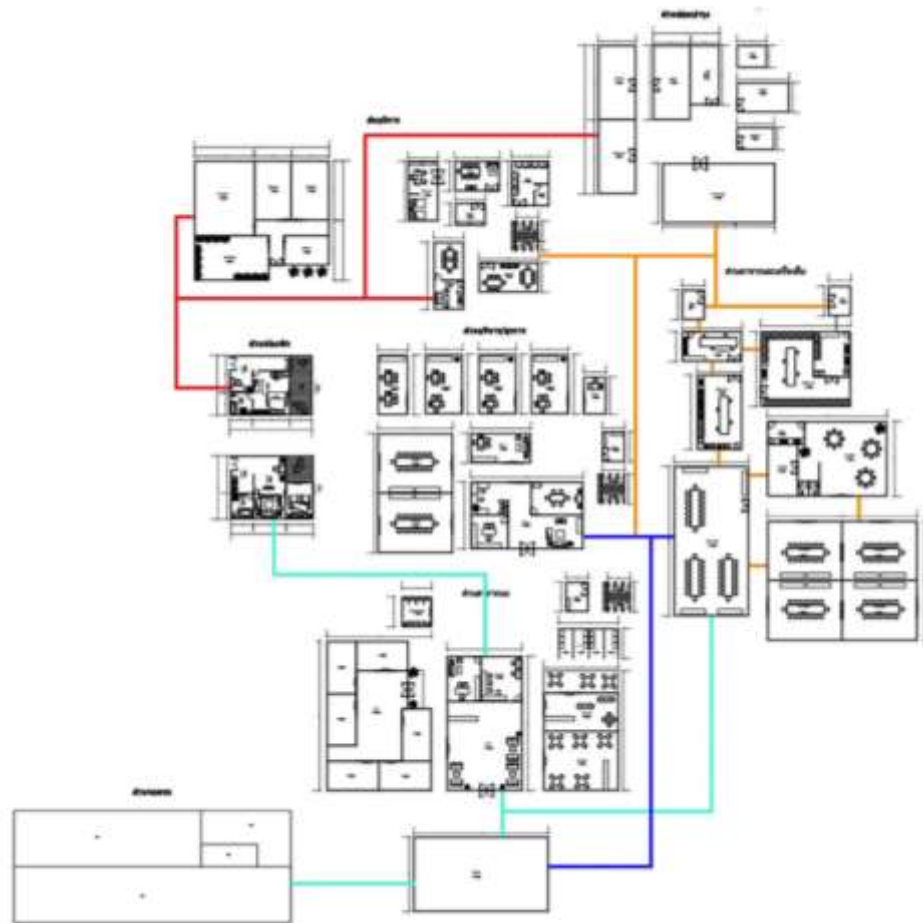

สีเขียวอ่อน คือส่วนบริการ

สีเทา คือส่วนอาหารและเครื่องดื่ม

ภาพที่ 5.1 : แสดงการจัดทางสัญจรภายในโครงการ

5.2.2. ระบบทางสัญจร (Circulation)

จากพื้นที่ใช้สอยของโครงการจึงได้เส้นทางระบบทางสัญจรของบุคคลที่มาใช้ภายในโครงการที่มีความเชื่อมโยงกัน

เส้นสีฟ้า คือ เป็นเส้นทางสัญจรของกลุ่มลูกค้า, กลุ่มเป้าหมายที่มาใช้โครงการใน ส่วนร้านอาหาร ห้องประชุม ห้องพัก

เส้นสีน้ำเงิน คือ เป็นเส้นทางของส่วนบริหารโครงการ ที่เข้ามาจากทางเข้ารอง

เส้นสีส้ม คือ เป็นเส้นทางของส่วนพนักงาน

เส้นสีแดง คือ เป็นเส้นทาง Service ที่จะไปซ่อมบำรุงในส่วนต่างๆ

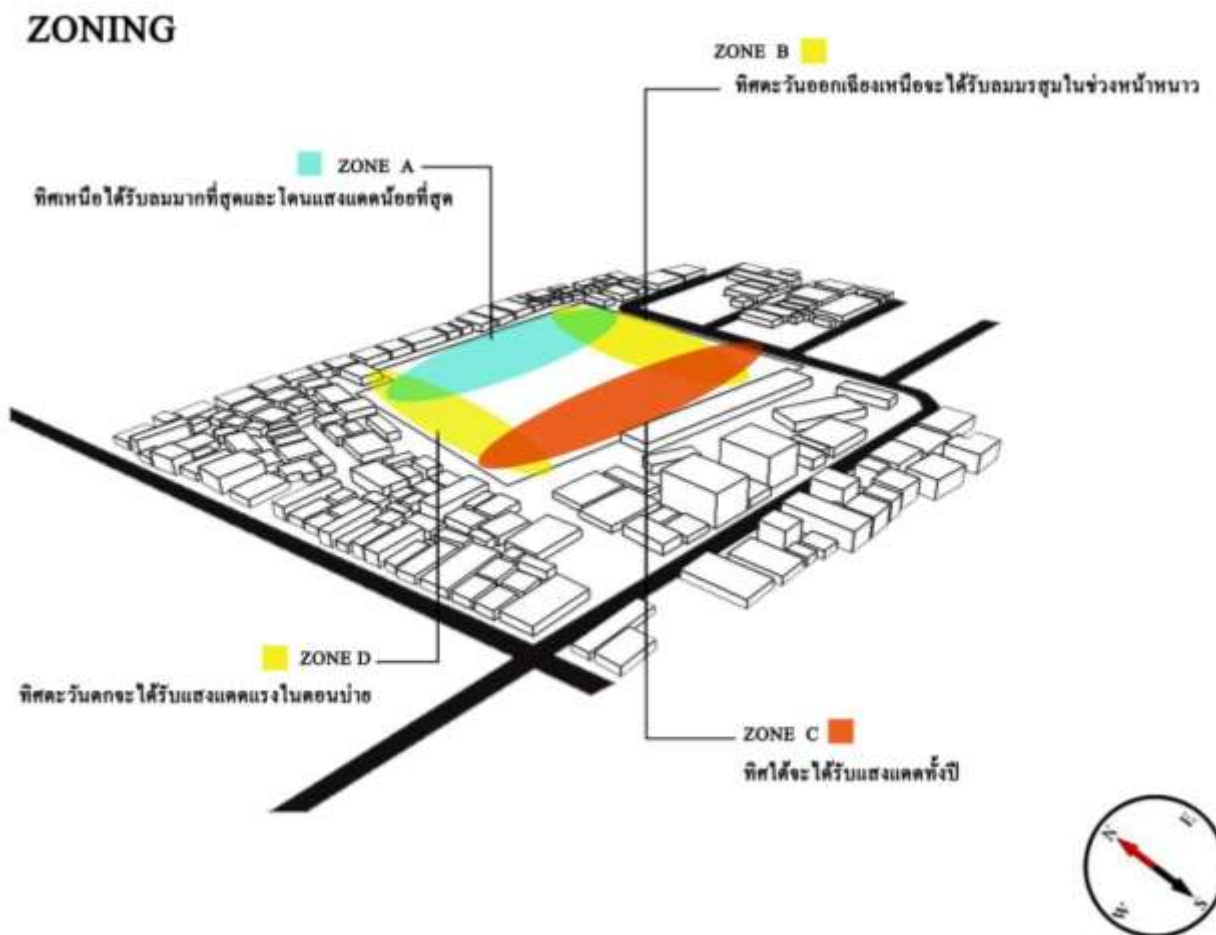

5.3. สรุปแนวความคิดในการออกแบบโครงการ (Programmatic Concept)

แนวความคิดในการออกแบบนั้นสามารถแบ่งแนวคิดในเรื่องต่างๆได้เป็นเรื่องดังต่อไปนี้

5.3.1. สรุปแนวความคิดในการออกแบบวางผังบนที่ดิน (Site)

5.3.1.1. การกำหนดการใช้พื้นที่ดิน (Zoning) โดยให้พื้นที่ที่เป็นส่วนของห้องพักตั้งอยู่ทางทิศเหนือด้านหน้าติดถนน เพื่อวางอาคารให้โดนแสงแดดน้อยที่สุด และจัดวางในแต่ละส่วนให้ได้รับลมและมีความสงบมากที่สุด

ภาพที่ 5.2 : Zoning A

SITE ANALYSIS

ทิศใต้จะ ได้รับแดดทั้งปี ทว่ามีไม้ใหญ่ให้ร่มเงา

ทิศตะวันออกเฉียงใต้ จะ ได้รับลมมรสุมหน้าร้อนและหน้าฝน

ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จะ ได้รับลมมรสุมหน้าหนาว

เส้นทาง มีเส้นทางหลักสองทางคือถนนสุขุมวิท และ ถนนพหลโยธิน ทางเข้ามาบริเวณที่ตั้งเป็นลักษณะซอยทาง

พื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงไม่มีสิ่งปลูกสร้างพื้นที่อยู่
ด้านหน้าทางเข้า Site

ทิศเหนือ ได้รับผลกระทบจากเสียงปานกลางเนื่องจากเป็นชุมชนเด็ก

ทิศตะวันออกเฉียง ได้รับผลกระทบจากเสียงปานกลางเนื่องจากไม่ติดกับ
สิ่งปลูกสร้างแต่ได้รับผลกระทบจากการติดถนนซอยทาง

ทิศใต้ ได้รับผลกระทบจากเสียงน้อยที่สุดเนื่องจากติดกับโรงแรมม่านรูด

ทิศตะวันตก ได้รับผลกระทบจากเสียงมากที่สุดเนื่องจากติดกับชุมชนขนาดใหญ่

ภาพที่ 5.3 : Site analysis

5.3.1.2. กำหนดมุมมอง (Approach)

คือกำหนดพื้นที่ส่วนต้อนรับ และส่วนสาธารณะที่จะมองเห็นได้ชัดเจนจากด้านหน้าของโครงการ และจากมุมมองที่มาจากถนนด้านหน้าที่ตั้งโครงการจะเห็นส่วนต้อนรับชัดเจน

5.3.1.3. การกำหนดทางเข้าออกที่ดิน (Accessibility)

คือกำหนดให้พื้นที่ที่เป็นส่วนของ ทางเข้า-ออก ของโครงการคือ ห่างจากขอบเขตของที่ดินจากถนนด้านหน้าโครงการเข้ามา เพื่อใช้เป็นทางเข้า-ออก สำหรับผู้มาใช้สอยโครงการ และกำหนดให้ทางรถบริการเข้าทางด้านหน้าโครงการเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการเกิดสิ่งรบกวนและความสะดวกต่อการใช้งาน

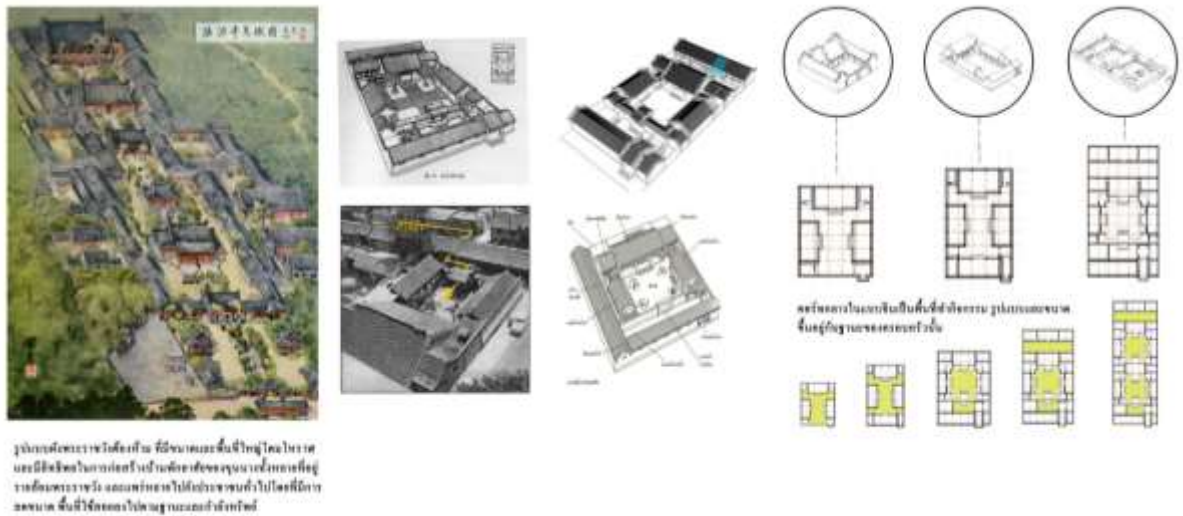
5.3.1.4. การกำหนดทิศทาง (Orientation)

คือ ให้ส่วนที่เป็นอาคารรองรับแขกและห้องพักรวมในตำแหน่งที่สอดคล้องไปตามบริบทโดยรอบของโครงการและให้สอดคล้องกับทิศทางแดด-ลม ทั้งนี้เพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้สอยภายในโครงการทั้งหมด

5.4. กระบวนการดำเนินงานออกแบบ (Design process)

5.4.1. วัตถุประสงค์ของการมีกระบวนการในการดำเนินงานออกแบบเพื่อให้สามารถออกแบบงานออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยมีขั้นตอนของการทำงาน กระบวนการ การดำเนินงานดังต่อไปนี้

5.4.2. Chart concept มาจากการประยุกต์นำเอาผังจีนที่วิวัฒนาการจากอดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นจุดเด่นและเอกลักษณ์นำมาประยุกต์และพัฒนาในการออกแบบ

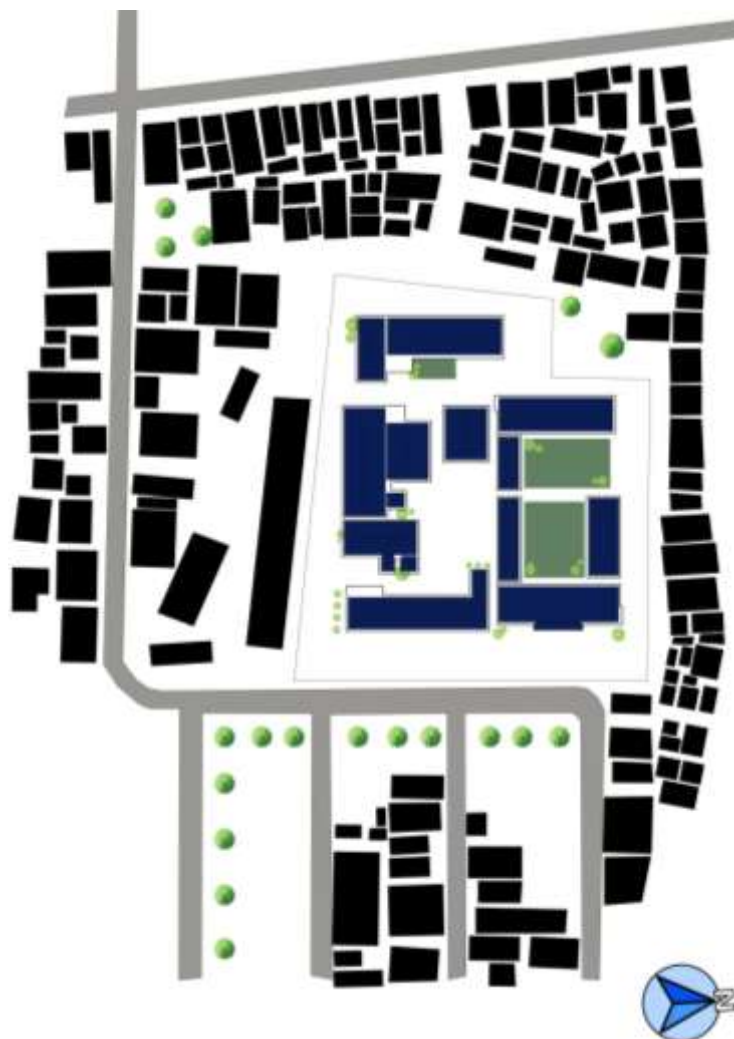
ภาพที่ 5.4 : แสดงรูป Chart concept

5.4.3. Decorating style มาจากการประยุกต์ใช้เอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมแบบชิโนโปรตุกีสที่เป็นเอกลักษณ์และคุณค่าในพื้นที่ของจังหวัดมาออกแบบผสมผสานเข้ากับรูปแบบของผังจีน

ภาพที่ 5.5 : แสดงรูป Decorating style

5.5. ผลงานการออกแบบ

ภาพที่ 5.6 : แสดงผังLayout

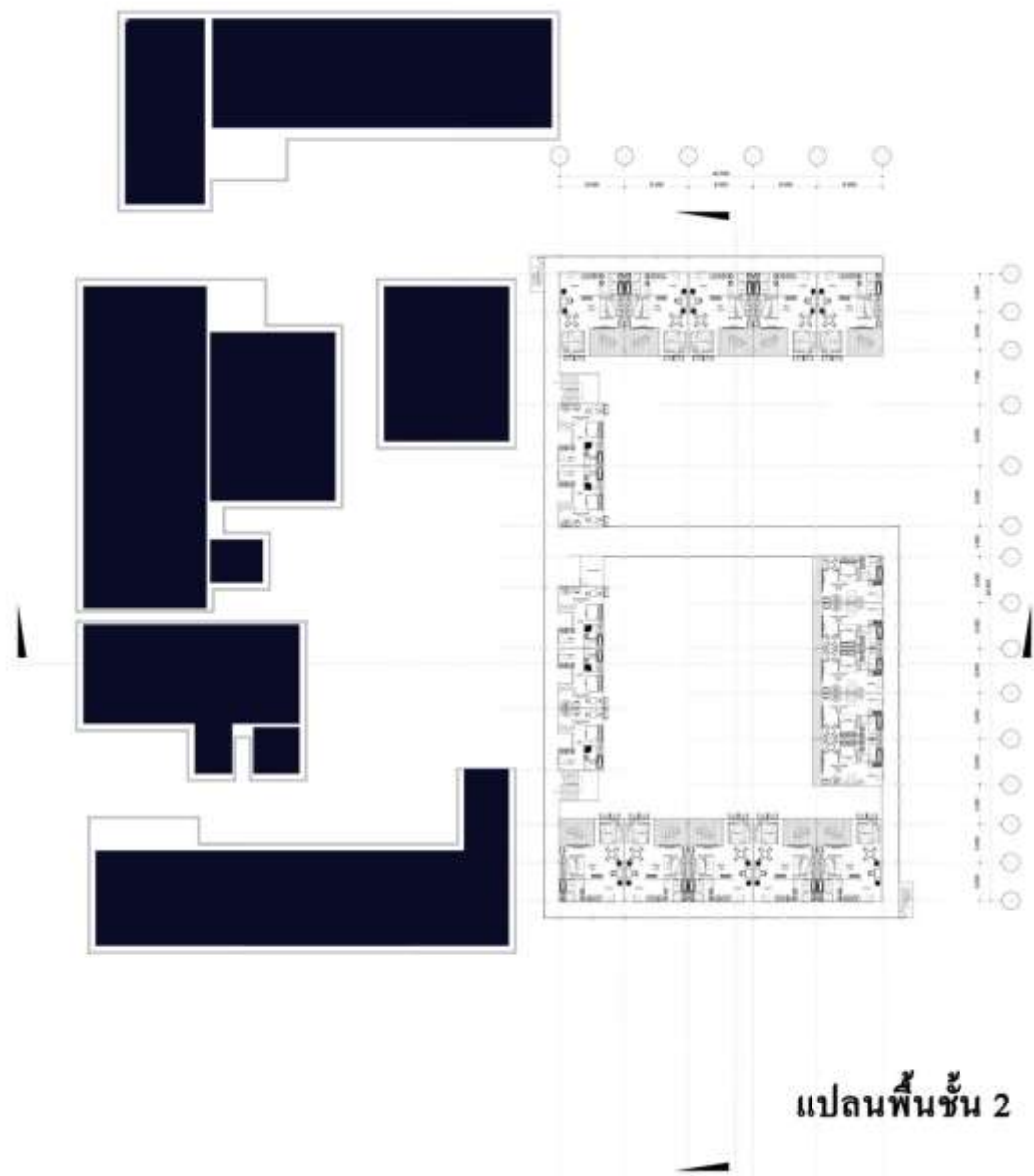

ภาพที่ 5.7 : แสดงรูปแบบType room

แปลนพื้นที่ 1

ภาพที่ 5.8 : แสดงผังพื้นที่ของโครงการและผังชั้น 1

ภาพที่ 5.9 : แสดงผังพื้นที่ 2 ของโครงการ

ELEVATION 1

ภาพที่ 5.10 : แสดงรูปด้าน 1

ELEVATION 2

ภาพที่ 5.11 : แสดงรูปด้าน 2

ELEVATION 3

ภาพที่ 5.12 : แสดงรูปด้าน 3

ELEVATION 4

ภาพที่ 5.13 : แสดงรูปด้าน 4

รูปตัด 1
scale 1:400

รูปตัด 2
scale 1:400

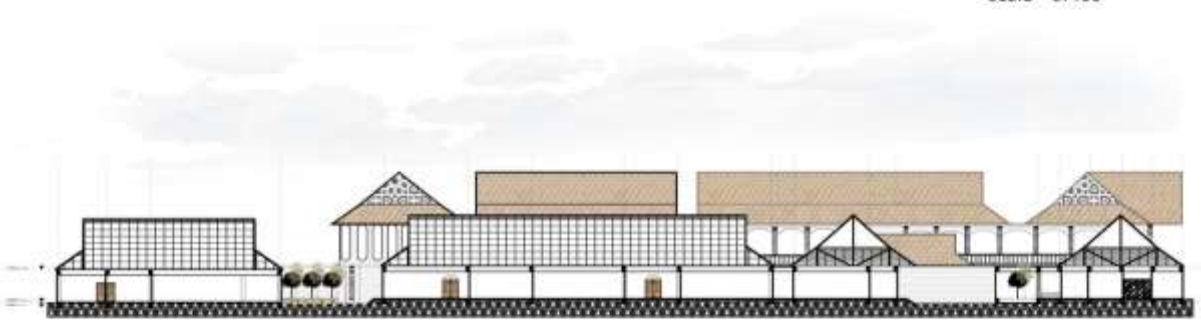
รูปตัด 3
scale 1:400
แปลนพื้นที่ 1

ภาพที่ 5.14 : แสดงรูปตัด 1-3

รูปตัด 4

scale 1:400

รูปตัด 5

scale 1:400

รูปตัด 6

scale 1:400

ภาพที่ 5.15 : แสดงรูปตัด 4-6

PERSPECTIVE

ภาพที่ 5.16 : แสดงรูป PERSPECTIVE

ภาพที่ 5.17 : แสดงรูป PERSPECTIVE

ภาพที่ 5.18 : แสดงรูป PERSPECTIVE

INDOOR

ภาพที่ 5.19 : แสดงรูป Perspective Indoor

ภาพที่ 5.20 : แสดงรูป Perspective Indoor

บรรณานุกรม

- นายพงศธร เจียรประดิษฐ์. 2557. โครงการไซเคิลรีสอร์ทจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต. ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2557.
- สำนักงานสถิติ จังหวัดภูเก็ต. 2558. รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์ จังหวัดภูเก็ต. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ มิถุนายน พ.ศ. 2559, จาก. <http://phuket.nso.go.th/>
- ข้อมูลจังหวัดภูเก็ต. เพื่อสนับสนุนการตรวจราชการของนายกรัฐมนตรีนและผู้บริหารกระทรวงมหาดไทย. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ มิถุนายน พ.ศ. 2559, จาก. http://www.phuket.go.th/webpk/file_data/infopk/01.pdf
- กรมการท่องเที่ยว. สถิติจำนวนนักท่องเที่ยว. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ มิถุนายน พ.ศ. 2559, จาก. <http://newdot2.samartmultimedia.com/>
- กฎกระทรวง ฉบับที่ 55. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ มิถุนายน พ.ศ. 2559, จาก. <http://download.asa.or.th/>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว). บทวิเคราะห์ธุรกิจโรงแรมและรีสอร์ท. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ เมษายน พ.ศ. 2559, จาก. <http://www.sme.go.th/th/>
- กรมธนารักษ์. ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินภูเก็ต 2555 - 2558. (ออนไลน์). เข้าถึงเมื่อ เมษายน พ.ศ. 2559, จาก. <http://www.yourhomephuket.com/>

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายภูมิ ดวงแข (Poom Daongkar)

เกิดวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535

ที่อยู่ปัจจุบัน 30 ต.ท่าข้าม อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี 84130

พ.ศ.2548 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนธีรราชมพุนพิน

พ.ศ.2551 จบการศึกษาระดับมัธยม โรงเรียนธีรราชมพุนพิน

พ.ศ.2553 จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยเทคนิคสุราษฎร์ธานี

พ.ศ.2554 - 2560 ศึกษาระดับปริญญาตรี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม